

Herdenkingsroute WO I

Startpunt: Donkmeer

Op het grondgebied van Berlare, Overmere en Uitbergen leverden de vierde en vijfde divisie, en de ruiterijdivisie van het Belgisch veldleger, een vertragend gevecht tegen de Duitsers. Dit van zondag 4 tot en met donderdag 8 oktober 1914. Ze wilden hen beletten de Schelde over te steken en zo de verdedigers van Antwerpen in te sluiten. Deze Belgische weerstand vrijdelde de omsingeling en vernietiging van onze troepen zodat ze aan de IJzer één front konden vormen met de Fransen en Engelsen, tot de bevrijding van ons land in 1918.

Zondag 4 oktober 1914: Berlaars pastoor Van Impe noteert in het verslagboek van de kerkfabriek:

“De zitting wordt na enkele ogenblikken geheven. Onrustwekkend nieuws is aangekondigd. Het Duitse leger zoekt de Schelde over te komen en staat op den overkant bereid voor den aanval. Belgische troepen bezetten de gemeente tot aan de dijken. De brug over de Schelde is sedert ettelijke dagen gesprongen door de Belgen (Burgerwacht van Brussel).

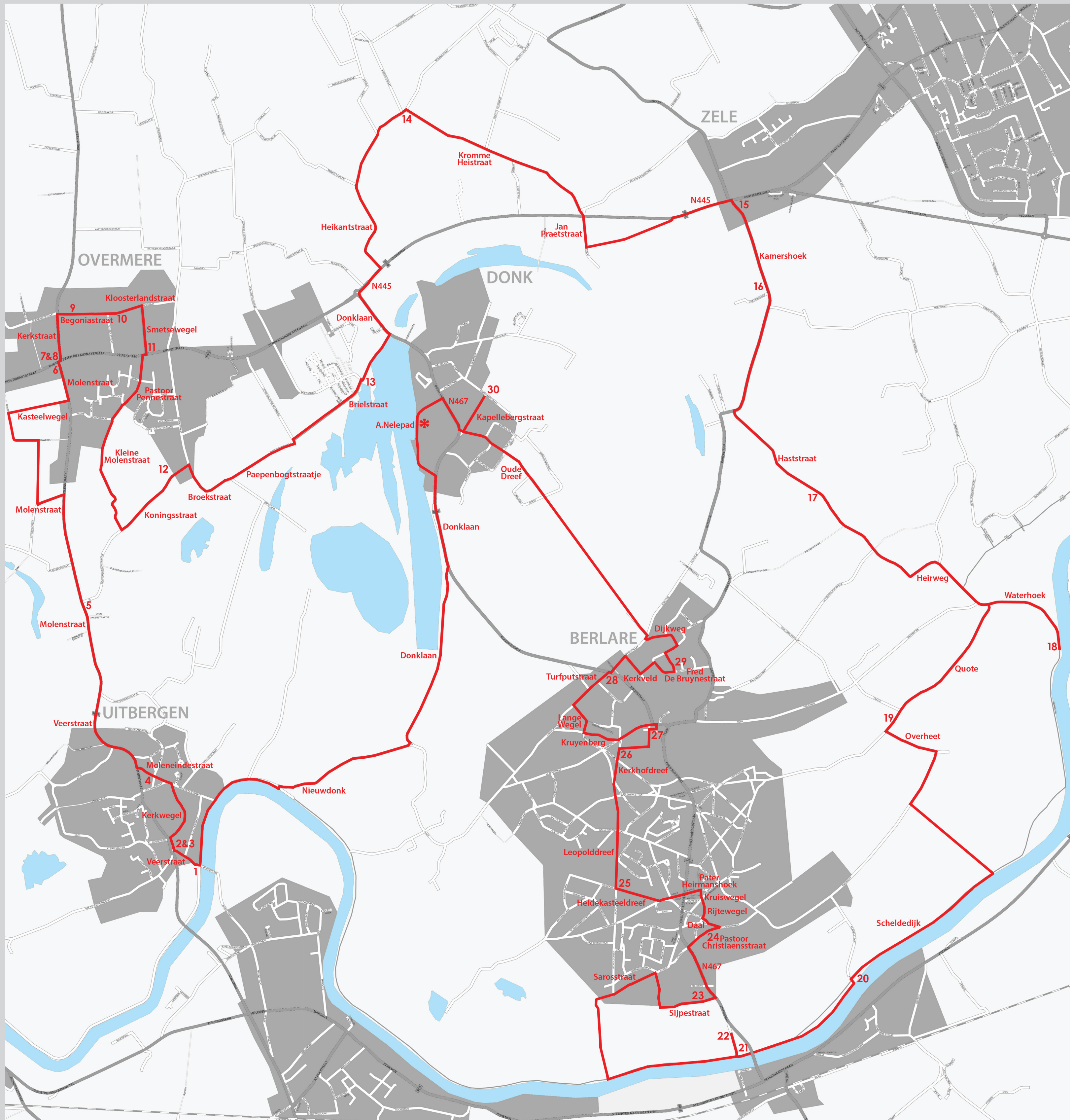
Kort na de middag nam het gevecht aan de Schelde aanvang en rond 4 ure begon het vreeselijk kanongeschut. Ontelbare vreemdelingen uit Lebbeke, St-Gillis, Dendermonde, enz. die hier een schuilplaats waren komen zoeken, alsook het meerendeel onze inwoners namen in allerijl de vlucht.

Vier dagen lang duurde de strijd. Veel schade werd veroorzaakt, vooral in de wijken Daal en Overheet. De kerk, goddank, heeft weinig of niets geleden. De pastorie werd woensdag getroffen door een scrapnel der Belgische artillerie en erg beschadigd op de slaapkamer boven de ingangsdeur.

In de nacht van dinsdag tot woensdag (7 oktober) kwam een deel — en den volgenden nacht het gros — van het Duitse leger de Schelde over aan den Konkel. De zeldzame inwoners die t' huis gebleven waren, werden niet gehinderd, behalve eenigen die 24 uren in een huis der Konkelstraat opgesloten en eenigen die een eind ver medegeleid werden. Gedurende die vier dagen van hevigen strijd vielen honderden Belgische soldaten dood of gekwetst op het slagveld.

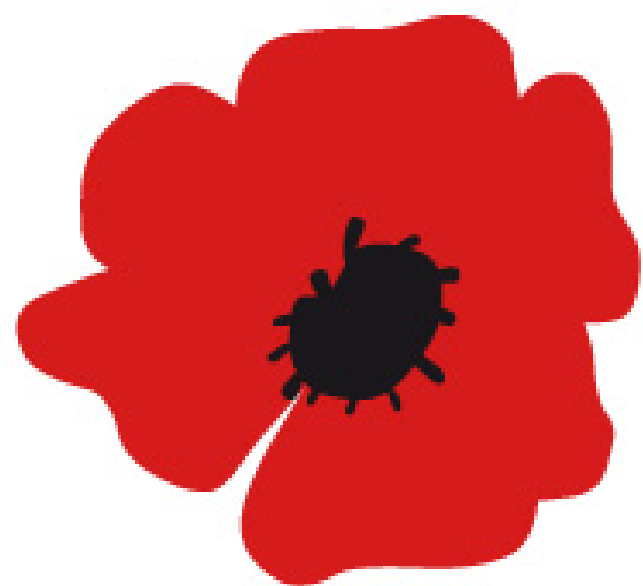
De gekwetsten, stervenden en zelfs doden, door brancardiërs opgenomen, werden met de automobielen der ambulance weggevoerd. Vier en zestig dooden die men niet had kunnen naderen, werden eerst ter plaats waar zij sneuvelden, later op ons kerkhof begraven.

Zij rusten in vrede, die vrome helden!”

Start de tocht door het Alfred Nelenpad te volgen, voorbij de openluchttribune tot aan de Donkiaan. Rijd rechts de Donkiaan op en blijf deze volgen. Aan de bocht met de Blauwhofdreef sla je rechtsaf richting Uitbergen. Aan het driehoekskruispunt sla je opnieuw rechtsaf en blijf je Nieuwdonk volgen tot je rechtover het eerste huis (jerseyfokkerij De Gelder, Nieuwdonk 7) links de dijk kan oprijden. Vervolg je tocht langs rechts tot aan het voormalige brughuis van Uitbergen (Veerstraat 1).

Op je rechterkant vind je het eerste infopaneel.

2014-18

100 jaar Groote Oorlog

1. HERDENKINGSROUTE WO I

Het 1ste Gidsenregiment staat vanaf 3 oktober in Uitbergen met de opdracht de brug naar Wichelen en de linkeroever te bewaken tegen pogingen van de Duitsers hier over te steken en de Belgen in Berlare in de flank aan te vallen.

oude brugsite Uitbergen

3 oktober 1914

bron: Werkgroep Erfgoed Uitbergen

Vervolg je route door de Veerstraat in te rijden tot op het dorpsplein van Uitbergen waar je aan je rechterzijde op het gemeentehuis het 2de bord aantreft.

www.berlare.be/14-18

2. HERDENKINGSROUTE WO I

Op 13 augustus 1917 vliegt een formatie van 8 DH-4 lichte dagbommenwerpers van het 55ste squadron van het Royal Flying Corps van haar basis in Boisdingham richting Gent. Rond 9 uur wordt de formatie boven Schellebelle aangevalen door Duitse toestellen die deel uitmaken van Jasta 11, het gekende squadron waar ook de befaamde Rode Baron Manfred von Richthofen deel van uitmaakt.

Dankzij een gedetailleerd verslag van burgemeester Albert Visart de Bocarmé die toevallig getuige was van het luchtgevecht kunnen we de gebeurtenissen als volgt reconstrueren.

De Engelse formatie die een driehoek vormde en op grote hoogte boven Schellebelle vloog, werd van bovenuit aangevallen. Eén van de toestellen maakte zich vervolgens los uit de formatie en steeg boven de wolken om weerwerk te bieden. Het toestel, met aan boord Mc. Nally Percy Byron (Canadese piloot) en Kelly C. (Engelse mecanicien), moest tijdens het mitrailleurgevecht dat vervolgens ontstond echter het onderspit delven. De Duitse piloot Leutnant Wilhelm Bockelmann schoot het Engelse toestel zodanig stuk dat het, zonder vleugels, loodrecht te pletter stortte in de buurt van de Kleine Kouterstraat op ongeveer 200 meter van hier. Vervolgens dwarrelden de vleugels door het wolkendek zachtjes naar beneden. Bij de crash ontplofte de benzinetank die zich in de ruimte tussen de piloten bevond. De bemanning was op slag dood. Op 19 augustus 1917 werden beiden begraven in Dendermonde tijdens een militaire plechtigheid waarbij zowel Engelse krijgsgevangenen als Duitse soldaten hen de laatste groet brachten.

luchtgevecht boven Uitbergen

13 augustus 1917

bron: Heemkundige Kring Overmere en Paul Van den Hende, Berlare

2014-18

100 jaar Groote Oorlog

Wandel door naar de Sint-Pietersbandenkerk waar zich aan de poort van het kerkhof het 3de paneel bevindt.

www.berlare.be/14-18

3. HERDENKINGSROUTE WO I

Vanaf 3 oktober 1914 staan 2 kanonnen van de 1ste Batterij te Paard, verbonden aan de Ruitdivisie, in de weide achter de kerk opgesteld.

Zij beschieten de brug te Berlare om de Duitsers te beletten daar over de Schelde te komen.

Op 5 oktober 1914 worden zij ontdekt door een vijandelijk verkenningsvliegtuig. De Duitse artillerie vuurt terug en treft ook de kerk waarin nog steeds 2 littekens te bekijken zijn.

De 2 andere kanonnen vuren vanop het Sluis te Berlare naar Schoonaarde.

Eerste Wereldoorlog

3 oktober 1914

bron: Werkgroep Erfgoed Uitbergen

Vervolg je route door aan taverne De Zwaan rechtsaf de Kerkwegel in te rijden. Aan het eerstvolgende kruispunt neem je links de Moleneindestraat. Aan huisnummer 9 tref je het 4de herdenkingspaneel aan.

www.berlare.be/14-18

4. HERDENKINGSROUTE WO I

Hier stond tot ongeveer 1935 de windmolen van Uitbergen.

Omwille van het Duits artillerievuur op de kerk en omgeving op 5 oktober 1914, rijden de artilleristen naar de molen, die dienstdoet als waarnemingspost zodat er opnieuw kan worden gevuurd.

In de vroege morgen van 6 oktober 1914 verplaatst de artillerie zich naar Serskamp om vuursteun te verlenen aan een aanval vanuit Schellebelle door het 4de en 5de Lansiers tegen de linkerflank van de vijand die op de rechteroever tevergeefs probeert naar Wichelen op te rukken. Deze 'actie' kent een spectaculair verloop omdat onderluitenant Guido Thiery met zijn beruchte automitrailleur 'nr. 7' – een omgebouwde Minerva – een raid uitvoert tegen een Duitse artilleriestelling in Schoonaarde.

windmolen 1914 - 1935

bron: Werkgroep Erfgoed Uitbergen

2014-18

100 jaar Groote Oorlog

Rij de Moleneindestraat uit en terug aan de Veerstraat gekomen, volg je rechts richting Overmere. Zo kom je naadloos in de Molenstraat waar je aan café Groenendijk het 5de infopaneel aantreft.

www.berlare.be/14-18

5. HERDENKINGSROUTE WO I

Deze kaart geeft een overzicht van het Duitse offensief in Vlaanderen van 7/10/1914 tot 8/10/1914.

Vanaf 6 oktober begint het Belgisch leger zich westwaarts (richting IJzer) terug te trekken uit Antwerpen. (zie grijze pijlen bovenaan van het oosten naar het westen)

Het Duitse leger slaagt er op 7 oktober in de Schelde over te steken bij Berlare en tracht op 8 oktober naar het noorden door te breken door de Belgische linies (zie zwarte pijlen van het zuiden naar het noorden). Mobiele Belgische eenheden (cavalerie, waaronder de 1ste en 2de gidsen te paard en automitrailleurs) slagen erin, tegen een overmacht, de opmars van de Duitse troepen voldoende te vertragen.

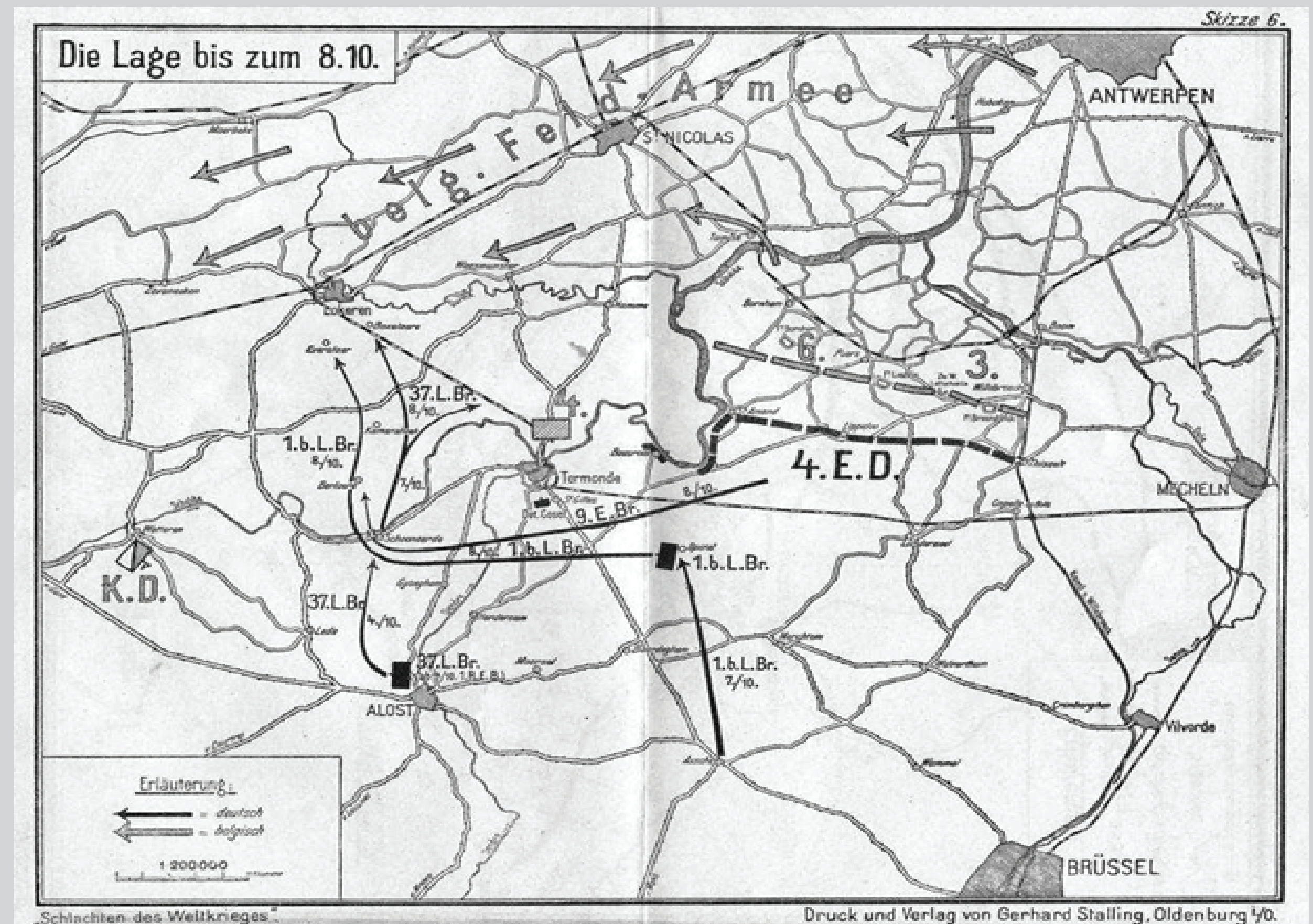
In 'The Times History of War' worden de gebeurtenissen volgend op doorbraak bij Schoonaarde - Berlare als volgt beschreven: 'Aan de mobiele Belgische eenheden werd de opdracht toevertrouwd de Duitse opmars te vertragen tot de hoofdmacht van het Belgische leger kon terugtrekken. Deze opdracht werd bewonderenswaardig uitgevoerd door succesvol de wegen naar het noorden tegen een grote overmacht, twee dagen te vertragen, gedurende welke hevige gevechten plaatsvonden, meer bepaald in Zele en rond Overmere.

Dankzij deze acties bereikten de Duitsers pas op 9 oktober tegen de avond de spoorweglijn in Lokeren. Tegen dan was het grootste deel van de terugtrekkende Belgische en Britse legers al naar het westen verplaatst. Indien Generaal von Beseler er 24 uur eerder in geslaagd zou zijn die spoorweglijn te bezetten, is het waarschijnlijk dat hij het merendeel van het Belgische leger met inbegrip van het Britse contingent zou hebben gevangen genomen of naar Nederland zou hebben gedreven.'

Duits offensief in Vlaanderen

7 en 8 oktober 1914

bron: Heemkundige Kring Overmere

Ga verder in de Molenstraat en neem de tweede straat links (eveneens Molenstraat). Na 100 meter sla je rechtsaf de veldwegel in tot aan het T-punt. Hier sla je linksaf en neem de eerste straat rechts (de Kasteelwegel) die terug naar de Molenstraat leidt. Blijf links het fietspad volgen langs het Boerenkrijgpark en rij voor het kruispunt met de gewestweg (N445) links de parking van het gemeentehuis van Overmere op. Aan je rechterzijde in de doorgang van het gebouw hangt het 6de paneel.

www.berlare.be/14-18

6. HERDENKINGSROUTE WO I

Begin november 1918 is de toestand voor het Duitse leger hopeloos geworden. De positie van Keizer Wilhelm II, die in Spa verblijft, komt onder zware druk te staan, onder andere wegens muiterij bij de marine. De keizer hoopt echter nog te kunnen rekenen op zijn landleger.

Om zich hiervan te kunnen verzekeren brengt hij op 4 november 1918 een bezoek aan het frontgebied (niet langer aan de IJzer maar in de buurt van Gent en Oudenaarde). Daarbij worden onder andere Lokeren en Overmere bezocht.

Slechts enkele uren op voorhand worden de Duitse militairen op de hoogte gebracht van het bezoek en worden er scherpe veiligheidsmaatregelen genomen. Wie de bevelen negeert zou dood geschoten worden. Zo moeten alle luiken dicht en mag niemand op straat.

Na de middag komen de keizer en zijn gevolg in vier wagens in Overmere aan. In de hovingen (huidige gemeentehof) wordt het IJzeren Kruis uitgereikt aan een aantal officieren. De tocht wordt verdergezet naar Wetteren, en dezelfde avond reizen de Keizer en zijn gevolg terug naar Spa.

Meldenswaardig is dat diezelfde dag een geallieerd vliegtuig Overmere overvloog en een bom loste. Deze kwam terecht op de schuur van 'De Vier Eemers', maar ontplofte gelukkig niet. Of dit al dan niet een poging was van de geallieerden om de keizer te treffen zullen we echter nooit te weten komen.

bezoek van Keizer Wilhelm II aan Overmere 4 november 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Steek het zebrapad over en op het kerkplein aangekomen, ga je links het kerkhof op, waar zich het 7de infopaneel bevindt.

www.berlare.be/14-18

7. HERDENKINGSROUTE WO I

betreurde soldaten uit Overmere 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

In het verslag van pastoor De Cleene over de gebeurtenissen te Overmere tijdens de Eerste Wereldoorlog lezen we:

“Overmere heeft van de zijnen 135 soldaten, waarvan 4 vrijwilligers, aan den oorlog zien deelnemen.

Van dit getal zijn er, God zij dank, maar 4 gesneuvelden en 2 gestorven ten gevolge van ziekte, in ’t hospitaal van Londen en Hasselt.”

Leys Theophiel

Hij werd geboren in de Lindestraat te Overmere op 04/10/1891 als oudste zoon van landbouwer Carolus Ludovicus Leys en landbouwster Ida Rappé. Na hem volgden nog 3 broers en 2 zussen. Op 29 juli wordt hij opgeroepen voor de mobilisatie en op 1 augustus is hij aanwezig bij het 3de regiment jagers te paard. Reeds op 24/8/1914 wordt hij getroffen door 2 kogels en overlijdt hij te Imde (Wolvertem).

Vandevelde Leon

Hij werd geboren in de Lindestraat te Overmere op 01/05/1888 als 7de kind van Francies Vandevelde, eerst herbergier, later arbeider en Virginie Scheire. Na Leo werden nog 2 meisjes geboren. Hij huwde op 17/9/1913 met Maria Van Hende. Bij de algemene mobilisatie, hij is dan 26 jaar, wordt hij opgeroepen en vanaf 1 augustus is hij aanwezig bij het 11de linieregiment. Op 29/8/1914 sneuvelt hij te Blaasveld (Willebroek).

Hoogewijs Edmond

Hij werd geboren in de Lindestraat te Overmere op 21/05/1894 als 10de kind van landbouwer Charles Louis Hoogewijs en kantwerkster Melanie Vande Velde. Hij behoort tot de militieklas 1914 en deze wordt pas in september 1914 opgeroepen voor de oorlog. Hij krijgt eerst een opleiding in Caen, Frankrijk en vertrekt op 23 februari naar het front bij het 4de regiment jagers te voet. Nog geen 3 maanden later op 10/05/1915 sneuvelt hij in de loopgraven te Oudstuyvekenskerke.

De Bruyne Hendrik

Hij werd geboren te Overmere in de Kloosterlandstraat op 03/08/1889 als 3de kind van Pieter Antoon De Bruyne, schrijnwerker, en Ida De Geest, huisvrouw. Net als zijn vader werd hij schrijnwerker. Hij huwde op 24/9/1913 met kantwerkster Celestine Witman en verhuisde naar Kruyenberg te Berlare. Op 15/6/1914 wordt zijn dochter Henrica-Leonia geboren. Slechts 16 dagen later, bij de algemene mobilisatie, wordt hij opgeroepen om zich bij het 12de regiment artillerie te voegen. Op 30/10/1918, na 4 jaar front, wordt hij tijdens het bevrijdingsoffensief in Adegem door een obus dodelijk getroffen te Maldegem.

Snellaert Joannes Octaaf

Hij werd geboren in de Bontinckstraat te Overmere op 05/04/1894 als oudste zoon van Pieter Alphonse Snellaert, landbouwwerkman, en Maria Amelia Fiers, huisvrouw. Hij was net 20 jaar geworden in 1914 en behoorde daardoor tot de militieklas '1914'. Bij aanvang van de oorlog wordt hij daardoor nog niet onder de wapens geroepen maar pas eind september 1914. Na een opleiding wordt hij in april 1915 naar het front gestuurd. Op 4/11/1915 wordt hij gewond afgevoerd naar Calais. Na zijn herstel op 15/03/1916 wordt hij voor militaire dienst afgekeurd. Daarna werkt hij in de munitiefabriek te Colnbrook in Engeland. Hij huwt met Rosetta Foulcher op 01/10/1917. Op 25/10/1918 sterft hij te Londen aan tuberculose.

Goossens Basile

Hij werd geboren in de Boschstraat te Overmere op 30/11/1890 als 10de kind van Zacheus Goossens, werkman, en Maria Sophia D'hont. Na Basiel werden er nog 5 dochters en 1 zoon in het gezin geboren. Basiel, 24 jaar bij aanvang van de oorlog, had nooit legerdienst moeten doen en wordt pas op 13/6/1915 ingelijfd voor de vorming van het speciale contingent van 1915. Na 3 jaar front en na de wapenstilstand is zijn regiment gelegerd in Hasselt. Op 7/2/1919 wordt hij in het burgerlijk hospitaal van Hasselt opgenomen, waar hij op 23/02/1919 aan griep sterft.

de Overmeerse families betreurden nog meer gesneuvelden 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Van Hende Karel Lodewijk

Hij werd geboren te Overmere in de Lindestraat op 23/06/1890 als 2de kind van Francies Van Hende, werkman, en Leonie Oosterlinck. Na hem volgden nog 5 jongens en 2 meisjes. Waarschijnlijk verhuisde hij als werkman in 1913 tijdelijk naar Velaines en in 1914 naar Wetteren. Hij is 24 jaar en ongehuwd als hij zich op 1/8/1914 bij het 8ste linieregiment aanmeldt. Hij sneuvelt te Oudegem op 27/09/1914.

Van den Steen Ivo

Hij werd geboren te Berlare op 15/09/1884 als oudste zoon van Pieter August Van den Steen en Martha Anlos. Vanaf 1888 woonde het gezin in de Broekstraat te Overmere. Vader Pieter August stierf plots op 24/07/1909 in het station van Tourcoing. Pas op 22/1/1917 wordt Ivo soldaat in het Belgische leger. Na een opleiding komt hij op 21 juni aan op het front. Nog geen drie weken later, op 08/07/1917, sneuvelt hij in een veldslag te Diksmuide.

Blancquaert Richard

Hij werd geboren in de Mosseveldstraat te Overmere op 7/11/1890 als 2de zoon van Alfons Blancquaert, landbouwwerkman, en Maria Leonides Dethaey, huisvrouw. In 1910 vertrok het gezin naar Everslaer in Lokeren. Moeder Maria Leonides was dan reeds overleden. Richard Blancquaert huwde met Ida Coppieters. Zij kregen 2 kinderen: Alfons en Anna. Hij wordt voor de oorlog opgeroepen op 30/07/1914. Hij is dan velbewerker en woont op Everslaer in Lokeren. Hij sneuvelt aan de Nete te Lier op 16/09/1914. De officiële overlijdensdatum is echter 05/10/1914.

Jacobs Alfons

Hij werd geboren in de Dorpstraat te Overmere op 11/09/1887 als 14de en jongste kind van François Jacobs, landbouwer, en Maria Buyle. Zij hielden Café 'In den Hengst' rechtover het Godshuis open. Zijn moeder overleed één jaar na zijn geboorte, zijn vader in 1904. Alfons verhuisde in 1910 naar Jette. Hij huwde met Marie Odile Van Bogaert en op 11/02/1911 werd hun zoon François geboren. Bij het uitbreken van de oorlog, hij was dan 27 jaar woont het gezin te Laken. Op 1/8/1914 voegt hij zich bij het 8ste regiment artillerie te Antwerpen. Op 26/8/1918 wordt hij geëvacueerd van het front. Drie maanden later, op 04/11/1918, overlijdt hij in het ziekenhuis van Calais.

Van Laere Charles Louis

Hij werd geboren in de Broekstraat te Overmere op 19/04/1886 als 2de zoon van Victor Van Laere, arbeider, en Marie Clemence Baeyens. Na Charles Louis werden er in het gezin nog 11 kinderen geboren: 7 jongens en 4 meisjes. Vader Victor stierf in 1906. Moeder en de 7 overblijvende kinderen verhuisden naar Wetteren. Bij het begin van de oorlog woont hij in Gent. Hij is gehuwd met Maria Adolphina De Bruycker en zij hebben 1 kind. Hij sneuvelt te Rhées (Herstal) in de nacht van 5 op 6/8/1914, nog geen 2 dagen na het uitbreken van de oorlog.

Vermeulen Liévin

Hij werd geboren te Kalken op 10/08/1891. Zijn moeder Rosalia Van Overmeire verhuisde in 1906 met 7 kinderen naar de Bontinckstraat in Overmere. Na zijn huwelijk met Benedicta Rasschaert op 6 mei 1914 woonde hij in de Dorpstraat. Vlak voor de oorlog in juli 1914 verhuisden ze naar Hofstade. Bij de mobilisatie voegt hij zich bij het 1ste regiment carabinieri. Hij sneuvelde in Elewijt, Mechelen op 25/08/1914.

Raman Emiel Ferdinand

Hij werd geboren te Lokeren 25/08/1894 als zoon van Remi Raman en Maria Theresia Calle. Na het overlijden van zijn vader, hertrouwde zijn moeder met Serafien Oosterlinck uit Overmere. Emiel Ferdinand verhuisde mee met zijn moeder, broer en zus naar de Molenstraat. Op 24/10/1914 sneuvelt hij in Diksmuide.

Seyssens Achiel

Hij werd geboren te Laarne op 18/10/1882 als zoon van François en Francesca Rosalia Seyssens. In 1904 kwam hij in Overmere in de Broekstraat inwonen bij zijn oom Petrus De Schrijver en tante Maria Theresia Seyssens. In 1912 verhuisde hij naar Berlare bij Leopold Caljon en Joanna Van Grunderbeeck. In 1913 verhuisde hij als 'koolmijner' naar Marchienne-au-Pont. Hij overlijdt te Calais in het hospitaal Sophie Berthelot op 19/04/1915.

Troch Edgard

Hij werd geboren in de Dorpstraat te Overmere op 05/03/1891 als oudste zoon van Camile Troch, vleeshouwer, en Elodie Neus. In 1893 verhuisde het gezin naar Kalken. Hij sneuvelt te Diksmuide op 17/06/1915.

overleden opgeëiste burgers uit Overmere na de Eerste Wereldoorlog 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

De pastoor schrijft verder in zijn verslag: “Wat voor ons het droevigste geweest is in deze wreedden oorlog dat is de opeisching der burgers en werklieden... 120 zijn er weg geweest, van dit getal zijn er ongelukkiglijk 6 ten gevolge van mishandelingen en ontberingen gestorven”

Bracke Benoit

Hij werd geboren te Overmere op 20/01/1872 als Benedictus Franciscus Bracke, oudste zoon uit het kleine landbouwersgezin met 3 kinderen van Livinus Bracke en Prudence Govaert. Het gezin woonde vooraan in de Broekstraat. Op 13/4/1916 wordt Benoit opgepakt en gedeporteerd naar Duitsland, hij zal zijn geboortedorp niet meer terugzien. Benoit sterft in de gevangenis van Lüttringhausen op 28/11/1916.

Celie Prosper

Hij werd geboren te Overmere op 24/07/1877 als 4de van 8 kinderen in het gezin van Petrus Leopold Celie en Ida Dauwe. Hij huwde in 1901 te Zeveneken met Emma Bracke en kreeg met haar 2 kinderen. Kort daarop werd hij weduwnaar. Op 25/12/1905 huwde hij te Overmere met Julia Roels en ging met haar in de Kerkstraat wonen. Hij was jachtopziener. Op 01/12/1916 wordt hij gedeporteerd naar Frankrijk. Prosper bezwijkt op 16/1/1917 om 2 uur 's morgens te Longuyon in het Kloster Lazeret aan buikvliesontsteking na een blindedarmontsteking. Hij wordt begraven op het plaatselijk kerkhof. In 1924 wordt hij herbegraven op het militair kerkhof te Pierrepont in graf 961.

Clauwaert Gustaaf

Hij werd geboren te Overmere op 1/12/1873 als voorlaatste uit het gezin van 9 kinderen van zwingelaar Livien Clauwaert en Coleta De Beule uit de Lindestraat. Op 24/10/1916 wordt Gustaaf samen met 46 lotgenoten van de eerste groep opgeëiste burgers gedeporteerd naar Frankrijk. Hij krijgt als Zivilarbeiter het nr. 1913. Op 18/2/1917 sterft Gustaaf in de eerste hulppost te Le Cateau bij St-Quentin aan de gevolgen van zware ontberingen.

De Geest Kamiel

Hij werd geboren te Overmere op 4 augustus 1881 als 2de uit het gezin met 8 kinderen van Leo De Geest en Prudentia Maes uit de Molenstraat. Op 22/2/1918 wordt Kamiel verplicht voor de bezetter te werken, amper een maand later op 22/3/1918 om 2 uur 's morgens bezwijkt hij in het burgerlijk hospitaal in de Kluyskensstraat te Gent.

Roels August

Hij werd geboren te Overmere op 24/09/1876 als 10de uit het gezin met 12 kinderen van Petrus Roels en Rosalia Van Driessche uit de Kerkstraat. Op 19/01/1901 huwt hij in Overmere met Stephanie Verbeken. Zij gaan in de Kerkstraat wonen en krijgen er 3 kinderen. August is poel-dener. Op 01/12/1916 moet hij samen met zijn schoonbroer Prosper Celie gedwongen vertrekken naar Frankrijk. Hij sterft in Boulogny La Mourière op 18/2/1918 door totale verzwakking als gevolg van mishandelingen en langdurige ontberingen. August wordt begraven op het plaatselijk kerkhof. In 1924 wordt hij herbegraven op het militair kerkhof te Pierrepont in graf nr. 638.

Van den Steen August

Hij werd geboren te Overmere op 01/12/1883 als Petrus Augustinus Van den Steen. Hij was het 3de kind uit het gezin met 9 kinderen van Joseph Van den Steen en Melanie Emerence Van der Sypt uit de Broekstraat. Hij huwde met Maria Leonia Clement. Op 24/10/1916 moet hij met de 1ste groep opgeëisten gedwongen vertrekken. Hij ontsnapt met zijn broer Alfons en keert naar Overmere terug. Tijdens een razzia komt het tot een gevecht tussen de broers, de oorlogschampetter en de Duitse politie. August kan ontsnappen maar wordt op 17/11/1917 ontdekt en vermoord te Zele.

Loop terug voorbij de Onze-Lieve-Vrouw ten Hemel Opgenomenkerk en aan de rechterzijingang van de kerk hangt het 8ste herdenkingsbord.

www.berlare.be/14-18

8.1. HERDENKINGSROUTE WO I

In augustus 1916 heeft in het Duitse hoogste bestuur een machtswissel plaats met grote veranderingen voor de bezette gebieden. In september 1916 moeten de lijsten met werklozen, die bewaard worden op de gemeente ingeleverd worden op het Meldeambt.

Op 3 oktober 1916 wordt volgend bericht geplakt op de kerkdeur .

§1. Personen die in staat zijn te werken, kunnen tot werken - ook buiten hunne woonplaats - gedwongen worden, zoover zij ten gevolge van spel, dronkenschap, ledigheid, vrijwillige of onvrijwillige werkloosheid, voor hun onderhoud of voor het onderhoud van degenen tot wier onderhoud zij verplicht zijn, vreemde hulp verkrijgen of vragen.

§2. In geval van ongelukken, algemeen gevaar of ten einde een algemeen en noodlottigen toestand uit den weg te ruimen, is ieder inwoner verplicht volgens zijne krachten - ook buiten zijne woonplaats - hulp te verlenen. In geval hij weigert kan hij ertoe gedwongen worden.

§3. Met ten hoogste 3 jaar gevangenis en met geldboete tot 10.000 mark of met eene dezer straffen wordt gestraft - voor zoover er volgens de bestaande wetten geene strengere straf toepasselijk is - wie volgens §1 en 2 tot werken opgeroepen is en weigert het bevolen werk te aanvaarden of het werk, dat hij aanvaard heeft, voort te zetten. Is de daad door verscheidenen, gemeenschappelijk of volgens afspraak gepleegd geworden, thans zal eene gevangenisstraf van ten minste eene week toegepast en iedereen, die er zal aan deel genomen hebben, als dader gestraft worden.

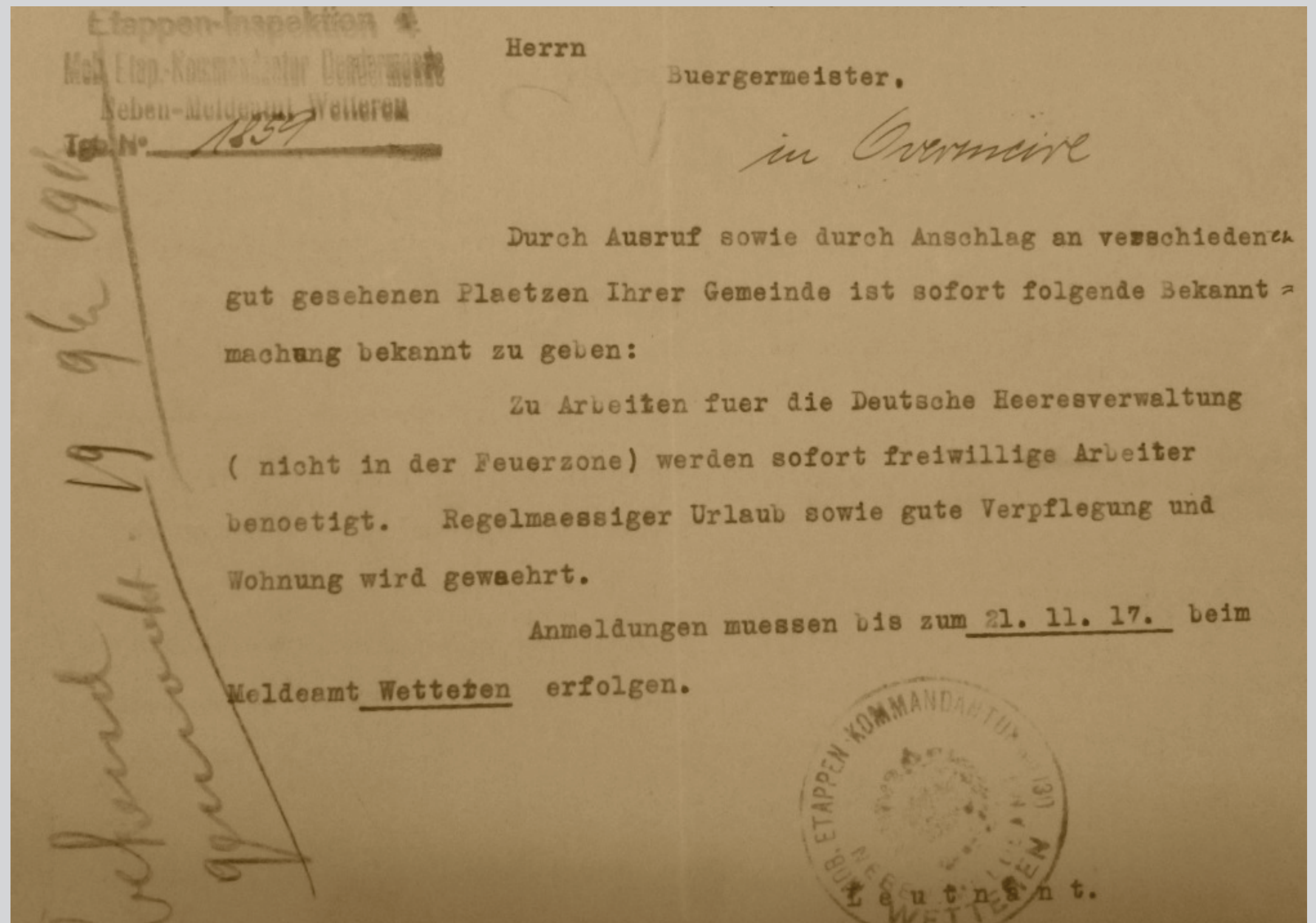
Tussen oktober 1916 en het voorjaar van 1918 worden 25 Zivilarbeiterbataillone opgericht in de bezette Belgische en Noord Franse gebieden. In totaal worden ongeveer 60.000 landgenoten opgeëist om voor de bezetter te werken, meer dan 6.000 zullen het niet overleven.

In Overmere vertrekt het eerste transport op 24 oktober 1916, in totaal worden 121 Overmeerse mannen opgeëist, 6 onder hen keren nooit terug.

Zivilarbeiterbataillone (ZAB)

oktober 1916

bron: Heemkundige Kring Overmere | document in verband met de opeisingen in Overmere, 1917

Neem de Kerkstraat die begint aan het Boerenkrijgmonument richting Lokeren en aan het eerste kruispunt gekomen rij je rechts de Begoniastraat in waar je aan de linkerkant bij BVBA Blanconstruct het 9de herinneringspaneel aantreft.

www.berlare.be/14-18

8.2. HERDENKINGSROUTE WO I

België hoopte neutraal te kunnen blijven in de Eerste Wereldoorlog maar door de oorlogsverklaring van Oostenrijk-Hongarije aan Servië op 28 juli 1914 werd de oorlogsdreiging groter. Daarom bracht op 29 juli de Belgische regering het leger op 'versterkte vredesvoet': 3 militielichtingen van 1910 tot 1912 werden onder de wapens geroepen. Deze zouden enkel de grenzen moeten bewaken.

Op 31 juli werd de algemene mobilisatie afgekondigd. Alle militieklassen van 1901 tot en met 1909 werden opgeroepen. Na de inval van de Duitsers op 4 augustus werden ook de militieklassen 1899 en 1900 opgeroepen.

Militieklassen waren opgebouwd uit mannen die in dat jaar hun 20e verjaardag vierden.

Tot 1910 berustte de rekrutering van het Belgische leger op het systeem van loting, met mogelijkheid tot afkoop. Indien men dus over geld beschikte kon men zijn uitloting afkopen. Daarnaast bestond vanaf 1912 het systeem van 'vrijwilliger met premie': men kon als vrijwilliger intekenen in het leger en daarvoor een premie ontvangen.

Vanaf 1910 moest 1 zoon per gezin zijn legerdienst volbrengen. Het systeem van 'vrijwilliger met premie' bleef daarnaast ook nog bestaan.

Voor militieklasse 1913 bestond reeds de algemene dienstplicht. Zij waren, bij het uitbreken van de oorlog, nog aan hun legerdienst bezig. Klasse 1914 zou pas in september opgeroepen worden voor het gedeelte van België dat nog niet bezet was.

De militieklassen 1906 tot en met 1913 vormden het veldleger. De oudere klassen vormden de garnizoenen voor de forten (zoals Antwerpen, Luik, Namen, Dinant). Daarnaast meldden zich na het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog ook zo'n 20.000 vrijwilligers.

Op 1 maart 1915 werd nog het 'Speciale contingent' gevormd: alle mannen geboren tussen 1880 en 1896 die zich in onbezet België, Frankrijk of de Britse eilanden bevonden, werden opgeroepen.

In de Eerste Wereldoorlog waren 156 jonge mannen, geboren in Overmere, soldaat. Daarvan woonden 127 bij aanvang van de oorlog in Overmere. Maar ook 26 ingeweken Overmerenaars werden opgeroepen voor de 'Groote Oorlog'. 15 Overmeerse soldaten kwamen niet meer terug. (cijfers afgeleid uit diverse bronnen uit het gemeentearchief Overmere).

Op het kerkplein werd na de Eerste Wereldoorlog een gedenkplaats ingericht. Deze bestond uit een arduinen gedenksteen, een lindeboom, twee kanonnen, een mortier en enkele obussen van het verslagen Duitse leger. Toen de Duitsers in 1940 terug ons land bezetten werd de herdenking van de wapenstilstand op 11 november verboden en namen zij 'hun vroegere bezittingen' terug. In 1958 werd de linde geveld en verdween het perk.

Overmeerse soldaten en de Eerste Wereldoorlog 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Neem de Kerkstraat die begint aan het Boerenkrijgmonument richting Lokeren en aan het eerste kruispunt gekomen rij je rechts de Begoniastraat in waar je aan de linkerkant bij BVBA Blanconstruct het 9de herinneringspaneel aantreft.

www.berlare.be/14-18

9. HERDENKINGSROUTE WO I

stehen bleiben oktober 1916

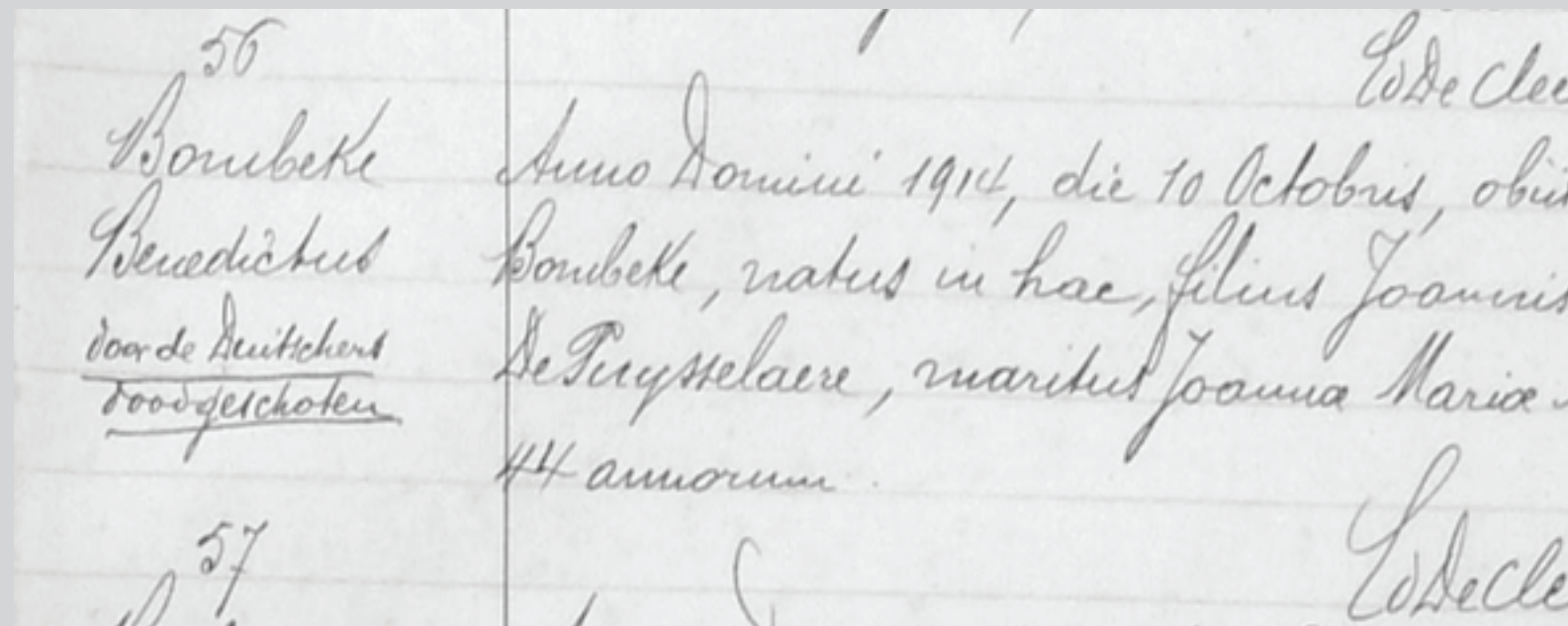
bron: Heemkundige Kring Overmere

Donderdag 8 oktober marcheren Duitse troepen Overmere binnen. Voor hen uit trekt een grote stroom vluchtelingen uit de omliggende gemeenten. Met de vluchtelingen komen de verhalen over mishandelingen en gijzelnemingen. Ook het gerucht dat de mannen tussen 16 en 45 jaar opgepakt worden, steekt terug de kop op.

Van vrijdag 9 oktober tot zondag 11 oktober worden alle straten grondig uitgekamd op zoek naar achtergebleven Belgische soldaten en spionnen. Er wordt geschoten op het Kloosterland aan de molen van Lateir en in de Baron Tibbautstraat aan de pastorie.

In de Kerkstraat in de buurt van mulder Jacobs woont het gezin van landbouwer Benoit Bombeke en Joanna Maria Maes en hun 9 kinderen. Ze houden zich al sinds de inval schuil op zolder. Benoit denkt dat zijn gezin veiliger zal zijn als hij niet in huis is, hij beslist zich te gaan verschuilen in de achterliggende velden. Hij is net in de 'lochting' achter zijn woning als een patrouille Duitsers passeert. Ze zien hem lopen, denken met een vluchtende Belgische soldaat of spion te maken te hebben en schieten.

Benoit wordt getroffen en overlijdt aan zijn verwondingen.

uittreksel uit het overlijdensregister van de parochie Overmere

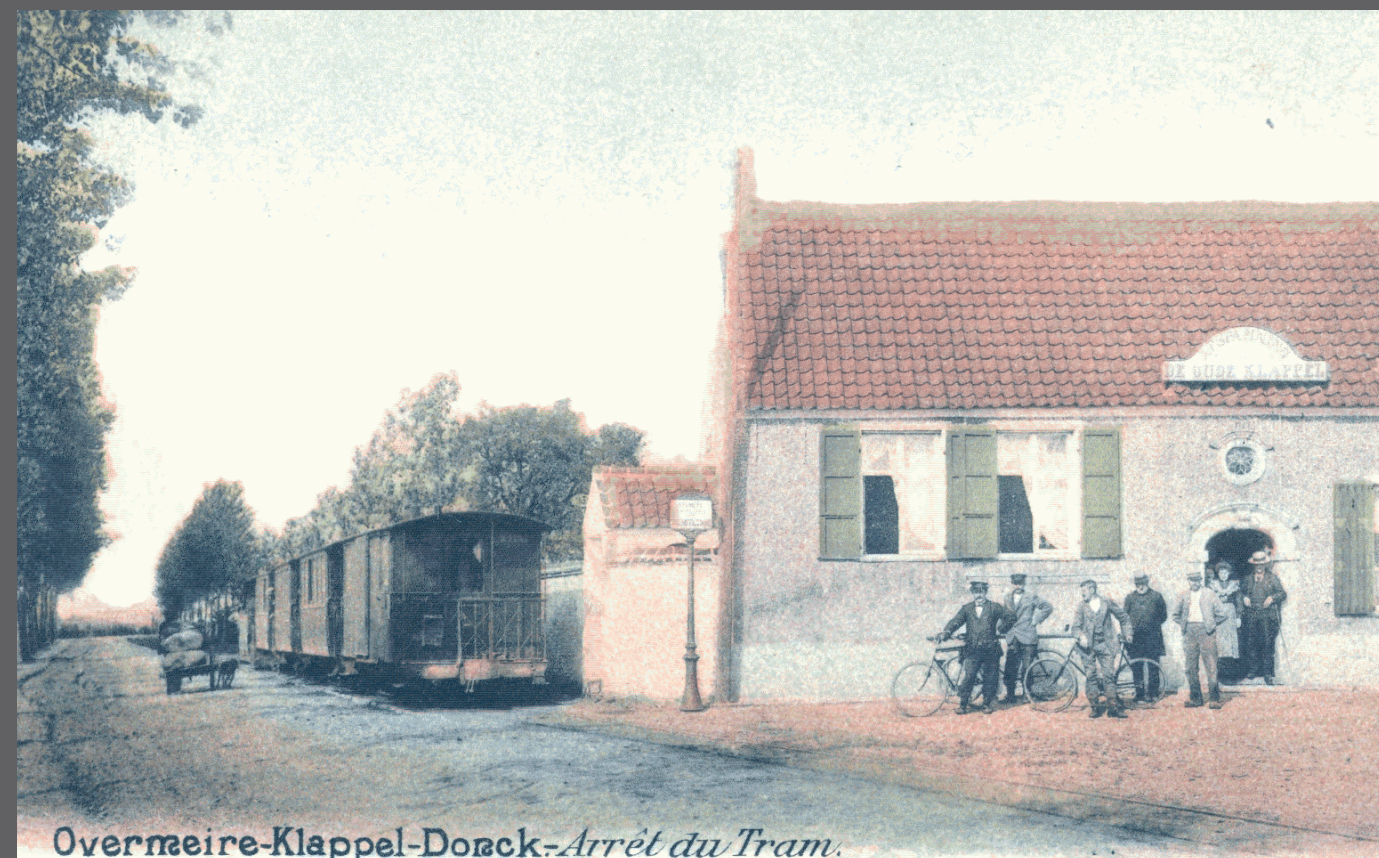
stoomtram

bron: Heemkundige Kring Overmere | foto uit verzameling postkaarten Danny De Block

Vroeger liepen er twee tramlijnen door Overmere.

1. de tramlijn Gent-Wetteren-Zele-Hamme met volgende stopplaatsen: Statie, Kerk, Lindestraat, Lekkerbek en Klappel-Donk
2. de tramlijn Overmere-Lokeren-Zaffelare met stopplaatsen aan de Kerkstraat en de Bontinckstraat

Wereldoorlog I was rampzalig voor de stoomtram. In de tweede helft van de oorlogsjaren begonnen de Duitsers de sporen op te breken om ijzer en staal te recupereren. Voor de lijn Gent-Wetteren-Zele-Hamme gebeurde dit in 1917. Van de 483 km spoor die bij het uitbreken van de oorlog in Oost-Vlaanderen werden geëxploiteerd, bleven er in 1918 slechts 115 km over. Na de wapenstilstand kon de wederopbouw beginnen, maar die werd vertraagd door het tekort aan spoorstaven, dwarsliggers, enz... Zo begon de wederopbouw van het baanvak Zele-Hamme slechts op 1 augustus 1919. Het zou dan een tweetal jaren duren vooraleer de uitbating opnieuw kon beginnen.

Door de Begionastraat kom je in de Kloosterlandstraat waar aan huisnummer 9 in de voortuin het 10de herdenkingsbord staat.

www.berlare.be/14-18

10. HERDENKINGSROUTE WO I

Hier werd in 1819 een windmolen opgericht die in bedrijf bleef tot 1930 en door sloop in 1939-1940 verdween. Deze stond, naar de laatste eigenaars, bekend als Lateirse molen.

Kerktorens en windmolens waren tijdens de Eerste Wereldoorlog uitstekende uitkijkposten en bijgevolg vaak doelwit nummer één bij artilleriebeschietingen.

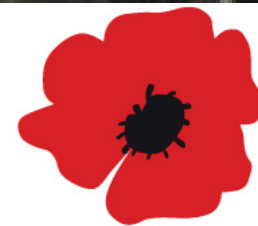
Irma Jacobs uit Berlare, toen 13, getuigt over 7 en 8 oktober 1914:

"Ze begonnen 's avonds te schieten aan de brug (Schoonaarde-Berlare). Bij ons thuis logeerde al een paar dagen een oud vrouwtje uit Lede (toen al bezet door de Duitsers) en omdat alle bewoners in paniek sloegen, heeft mijn moeder haar vijf kinderen, twee jongens en drie meisjes, haar oude blinde moeder en de vrouw uit Lede meegenomen op de vlucht. We zijn te voet naar Overmere gegaan, naar de molen van Lateir. Het was een kozijn van mijn moeder die daar woonde. Van zondagavond tot vrijdag zijn we daar gebleven, tot de Duitsers de molen begonnen te beschieten."

Opnieuw is het gezin Jacobs door het oorlogsgeweld gedwongen te vluchten. Dit keer richting Gent, samen met inwoners van Overmere. Een tiental dagen later wordt besloten terug te keren naar de woning in Berlare...

Lateirse molen 1819 - 1939

bron: Heemkundige Kring Overmere

2014-18

100 jaar Grote Oorlog

Aan huisnummer 25 rij je rechts het Kloosterstraatje (Smetsewegel - trage wegel) in tot aan de Fortstraat. Op de appartementsblok aan je linkerkant hangt het 11de oorlogspaneel.

www.berlare.be/14-18

11. HERDENKINGSROUTE WO I

Hier bevond zich van in de 19de eeuw de brouwerij van de familie De Smet, voor die tijd een zeer modern bedrijf dat gekend was voor zijn uitstekend sterk bier. Na de dood van de laatste brouwer werd het herenhuis rond 1900 verhuurd aan de staat. De Rijkswacht nam er haar intrek. Na de inval op 8 oktober 1914 werd de Duitse politie hier ingekwartierd.

Vanaf de zomer van 1918 besepte de bezetter dat de oorlog verloren was en maakte zich klaar voor de terugtocht. Niet zonder eerst nog de weinige dieren die de boeren nog overhadden na 4 jaar opeisingen in beslag te nemen. De beesten werden hier bijeen gedreven. Ze stonden in de voortuin van de gendarmerie en aan de overzijde van de straat op de hof van Bruyckers, de vroegere mouterij van de brouwerij. Ook ernaast op de wei van boer De Schepper stonden dieren. Tussen de 2 eigendommen stond een Spaanse haag (taxushaag). Veel beesten aten van de haag en stierven. De Duitsers vertrokken uiteindelijk met zeker 300 tot 400 dieren.

Toen het terug veilig was gingen boeren op zoek naar hun beesten, er werden koeien teruggevonden tot in Sint-Katelijne-Waver.

de aftocht van de Duitsers in 1918 1914-1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Sla rechtsaf de Fortstraat in en vervolgens onmiddellijk links de Pastoor Pennestraat in. Na 800 meter verlaat je de asfaltweg en fiets je rechtdoor op de kasseiweg (Kleine Molenstraat). Deze weg volg je tot aan het T-kruispunt waar je links afslaat, de Koningstraat in richting Broekstraat. Na 500 meter zie je, net voorbij de Molenbeek, op de linkerkant bij een zitbankje het herdenkingsbord.

www.berlare.be/14-18

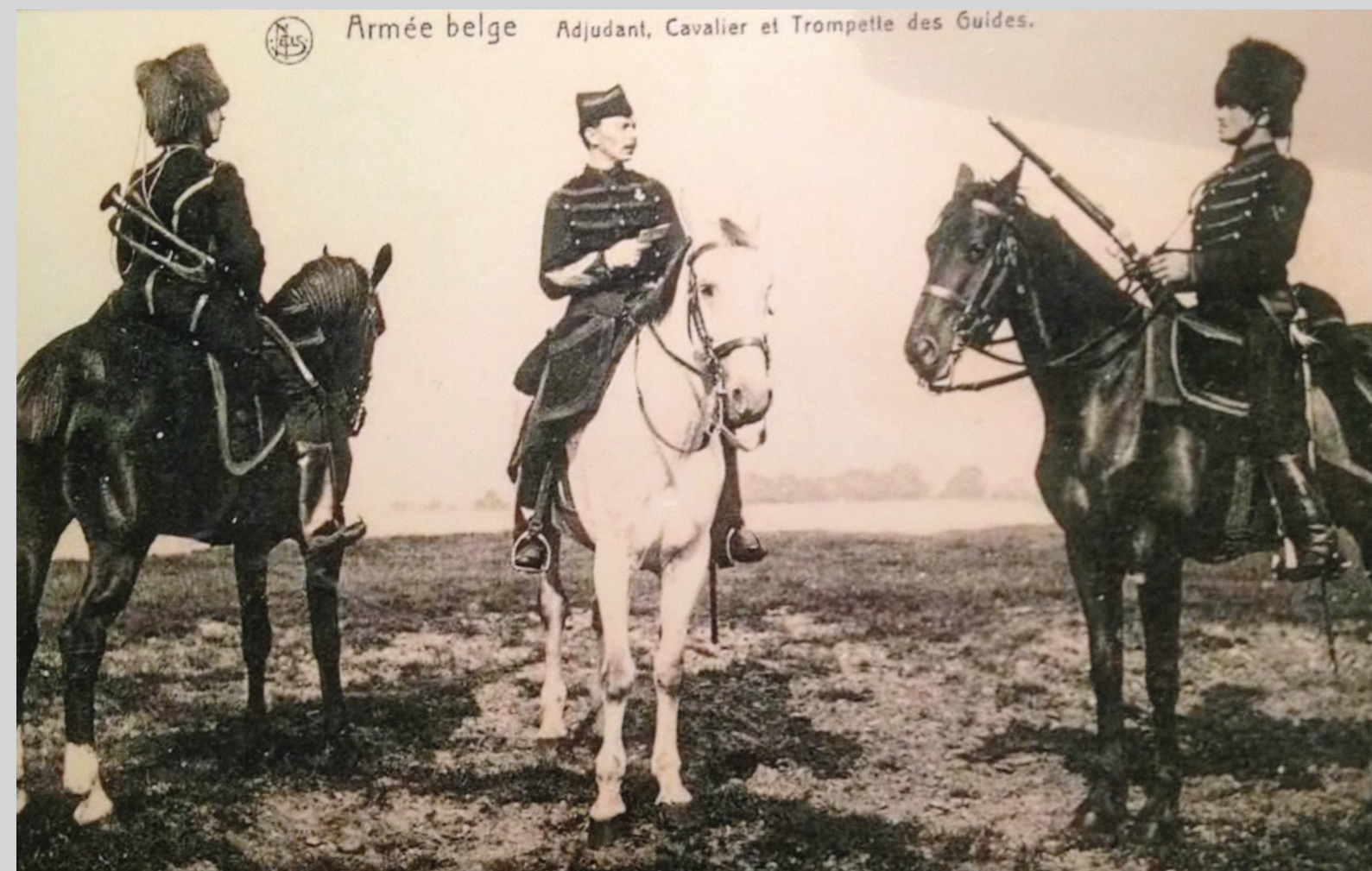
12.1. HERDENKINGSROUTE WO I

De Koning had beslist om het veldleger naar het westen te verplaatsen. De keuze viel uiteindelijk op de streek van de IJzer, in de hoop daar een verbinding met de geallieerden tot stand te kunnen brengen. De Ruiterydivisie zal de aftocht dekken.

Op 7 oktober wordt het Tweede Regiment Gidsen ten zuiden van de Schelde gestuurd. Wanneer een vijandelijke doorbraak nakend is, wordt het Regiment echter teruggeroepen en met de Eerste Brigade naar Overmere gestuurd (8 oktober).

Twee eskadrons van het Tweede Regiment Gidsen, die in Overmere gekantonneerd waren, werd de opdracht gegeven tussen Berlare en Overmere-Broek de rechtervleugel van het Dertiende Linie te dekken. Een patrouille wordt op pad gestuurd. Deze valt onder vijandelijk vuur aan de zuidelijke grens van de Donk. De patrouille lijdt verliezen, maar kan zich toch in waakstelling plaatsen. Intussen wordt een eskadron te voet ontplooid en naar het noorden van de Donk gestuurd.

De andere eskadrons blijven in reserve. Tegen de middag werd de vijandelijke druk groter. Daarom nam het Regiment op bevel stelling tegen de Molenbeek (300 meter ten oosten van Overmere). Onder deze bescherming trok de Divisie naar Sint-Amandsberg. Tegen de avond was het Tweede Regiment Gidsen in Lochristi.

dekking van de aftocht door de Gidsen te paard 18 oktober 1914

bron: Heemkundige Kring Overmere en Kolonel Pochet 2de Regiment Gidsen

2014-18
100 jaar Grote Oorlog

Aan het einde van de Koningstraat rij je rechts de Broekstraat in die je blijft volgen tot je in de tweede bocht rechtdoor het Paepenbogtstraatje inrijdt. Langs daar passeer je de toegangspoort tot het recreatiedomein Nieuwdonk en kom je zo in de Brielstraat. Na een eindje fietsen staat naast 't Zicht aan 't Meer aan de gemeentelijke picknickweide het 13de infobord.

www.berlare.be/14-18

12.2. HERDENKINGSROUTE WO I

Sinds het begin van de oorlog heeft de bezetter een groot tekort aan arbeidskrachten. Tevergeefs proberen ze vrijwilligers te vinden om voor hen te werken.

In september 1916 moeten de lijsten met werklozen die bewaard worden op de gemeente ingeleverd worden. Vanaf 2 oktober 1916 beginnen deportaties van mannen naar Duitsland en Frankrijk.

Op 24 oktober wordt een nieuw transport opgezet. Er staan 47 mannen uit Overmere op de lijst. Onder hen de broers August en Alphons Van den Steen.

Het transport gaat naar Frankrijk. Ze worden gedwongen voor de Duitsers te werken achter de frontlinies in mensonterende omstandigheden. Op 3 maart 1917 slagen August en Alphons erin te ontsnappen en op eigen kracht terug naar huis te komen.

Op 17 november 1917 botsen ze op de champetter vergezeld van 3 Duitse politiemanen in burger. De broers laten zich niet zomaar terug oppakken. Er ontstaat een gevecht op leven en dood. Alphons krijgt verschillende bajonetsteken. Hij wordt overgebracht naar het ziekenhuis te Wetteren. Na zijn genezing wordt hij opgesloten in de 'Nieuwe Wandeling' te Gent. Later in de gevangenis van Brugge. Vandaar wordt hij op transport gezet naar Duitsland. Hij blijft in hechtenis tot na de bevrijding.

August kan ontkomen en vlucht naar Zele bij familie nabij melkerij 'De Rode Molen' in de Van Hesedreef. Hij wordt verraden, geeft zich over maar wordt toch neergeschoten en de keel overgesneden. Hij blijft 3 dagen op een baal stro te kijk liggen als afschrikingsmiddel.

het wrede lot van de broers Van den Steen 1914-1918

bron: Heemkundige Kring Overmere | August en Alfons Van den Steen

Aan het einde van de Koningstraat rij je rechts de Broekstraat in die je blijft volgen tot je in de tweede bocht recht door het Paepenbogtstraatje inrijdt. Langs daar passeer je de toegangspoort tot het recreatiedomein Nieuwdonk en kom je zo in de Brielstraat. Na een eindje fietsen staat naast 't Zicht aan 't Meer aan de gemeentelijke picknickweide het 13de infobord.

www.berlare.be/14-18

13. HERDENKINGSROUTE WO I

Tot 1862 was de Donk bijna geheel omrand door watervlakten, afkomstig van het vroegere overstromingsgebied van de Schelde. In dat jaar kon het Berlaars Broek, na vele pogingen, definitief worden drooggelegd met een stoommachine.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kon er echter, bij gebrek aan steenkolen, niet meer gepompt worden om de drooglegging te bestendigen zodat het Berlaars Broek weer volledig onder water kwam te staan. Als gevolg daarvan kon in bepaalde periodes van het jaar Berlare van op de Donk enkel via bootjes bereikt worden. Pas in 1926 zou het Broek definitief drooggelegd worden met uitzondering van een aantal vijvers langs Kamershoek en Berlare. De vrijgekomen grond werd vervolgens bebost met wilgen voor mandenvlechterij.

schaatsen tijdens de oorlog

Er waren echter ook positieve kanten aan het verhaal. In de winter veranderde het gebied in een gigantische schaatsvlakte. Tijdens de strenge winter van 1917 maakten sommige Overmeerse jonge mannen, die nog niet opgeëist waren om naar Duitsland te gaan werken, hier handig gebruik van. Zij bonden de schaatsen aan op de Strijddam en reden zo op het ijs, over de overstroomde meersen van Uitbergen en Kalken tot in Wetteren-Kapellendries, naar de periodieke 'Kontrol' van de Duitse 'Kommandantur'. Enkel op de Meerdijk moest de baan Overmere-Uitbergen overgestoken worden.

gedicht over de Donk tijdens WO I

*Jammer dat het Duits bezetten verder uitbouw heeft geremd,
maar die tijd van veel beletten had de bouwlust niet gestremd,
want zelfs in die nare tijden werden plannen opgemaakt,
om de huizenbouw te spreiden, zodra oorlog stop geraakt.
Onberoerd lag 't meer te dromen, slechts een schaarse visserschuit
werd uit hare loods genomen om te speuren naar wat buit.
't Vogel-, vis- en plantenleven, in en rond de waterschoot,
was bijna intact gebleven, daar de Duits de jacht verbood.
Geen bezoek meer van toeristen - voor de Donk kreeg men geen pas -
zodat dan de bazen misten het verteer der burgerklas.
Ná vier jaar langdurig wachten, als de nood aan het toppunt stond,
kreeg het bidden en het smachten naar de zege vasten grond.
Onze Vorst en zijn soldaten, ná vier jaren heldenstrijd,
bijgestaan door oorlogsmaten, hebben 't Vaderland bevrijd.*

(uit gedichtenbundel meester Edmond Cooreman)

het Berlaars Broek tijdens de Eerste Wereldoorlog 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Aan het einde van de Brielstraat rij je links de Donklaan op tot aan de rotonde van de Klappel. Je rijdt rechts richting Zele en neemt de tweede straat links aan de overkant van de N445 (Heikantstraat) in. Je houdt deze ongeveer 1 km aan tot je voor het kruispunt met de Kromme Heistraat (de eerste straat aan je rechterzijde) aan de linkerkant het 14de oorlogstafereel bemerkt.

www.berlare.be/14-18

14. HERDENKINGSROUTE WO I

HALT... PAPIERE ! 1914

bron: Heemkundige Kring Overmere en Koen Muësen

26 Mobile Etappenkommandantur
Brief, Nr. 4855
T. B. N° 4855

Gent, den 3. September 1914

Vorzeiger Herr Leopold Baeten, Bierbrauer
wohnhaft zu Overmeire
Alter 49 Jahre, Grösse 1,74 m., Figur stark
Haarfarbe blond Bartfarbe blond Augen blau
Besondere Kennzeichen -
hat die Erlaubnis vom 3. September bis 31. September 1914
sich von Overmeire nach Lokeren - Wetteren -
Termonde - Calcken - Zele - Berlare -
Alvast
zu begeben zwecks geschäftlich
Beförderungsmittel Wagen mit 1 Pferd und 1 Koffer
Falls Vorzeiger ausserhalb obengenannter Wege betroffen wird, ist er festzunehmen.
Der Etappen-Inspection ist davon Nachricht zu geben.
Dieser Ausweis hat Gültigkeit nur für (Datum) 3. bis 31. 12. 14
und ist ohne Stempel der Etappen Kommandantur ungültig.

(1)

3. bis 31. 12. 14

St. g. l.
Lempereur
Lieutnant.
(Unterschrift und Dienstgrad).

Kapitän. 2. - 10.
Reisende. 1. 2. 10. 14.

(2) Hier sind in grossen Ziffern die die Gültigkeitsdauer des Ausweises begrenzenden Tagesdaten

Tijdens de Eerste Wereldoorlog bleef België als een onafhankelijke staat bestaan, maar de Duitsers namen het bestuur over. De Belgische wetgeving bleef van kracht, maar daarnaast werden een aantal extra regels opgelegd door de bezetter.

Zo maakten Overmere, Berlare en Uitbergen deel uit van het Etappengebied. Dat is een gebied in de achterwaartse verbindingslijnen van een leger waar de voorraden bewaard worden en de verplegingsdienst zich bevindt. Typerend was de geringe bewegingsvrijheid van de lokale bevolking, want de inwoners mochten amper de gemeente verlaten.

Dit wordt geïllustreerd door het feit dat Leopold Baeten zelfs een reispas nodig had om zich vanuit Overmere naar bv. Zele te begeven.

Dergelijk document kon bv. gecontroleerd worden aan de Bareel in Zele waar zich een Duitse controlepost bevond tijdens de bezetting.

Rij vervolgens de Kromme Heistraat door tot je opnieuw aan de N445 komt, steek deze over, fiets de Jan Praetstraat in en neem de eerste weg links (fietsknooppunt 18) doorheen de Gratiebossen. Zo kom je terug op de N445 en blijf je rechts aanhouden tot aan het kruispunt met Kamershoek. Aan café 'De Oude Bareel' hangt aan je linkerkant het 15de oorlogsbord.

www.berlare.be/14-18

15. HERDENKINGSROUTE WO I

woensdag 7 oktober 1914

Een bereden artilleriestuk van het Belgische 4de Artillerie verlaat Kamershoek richting Zele-Heikant. Twee lansen houden de weg vrij terwijl infanteristen toekijken.

Bemerk op de foto de herberg 'WACHTZAAL DE OUDE BARREEL' en de Gentsesteenweg met het tramspoor richting Zele.

donderdag 8 oktober 1914

De Hotchkiss-mitrailleurscompagnie installeert zich aan de Bareel en vertraagt mee de Duitse achtervolging. De Duitsers bereiken pas rond 17 uur Zele-Heikant, nadat ze via doorgangen in het Broek de omgeving van het Donkmeer hebben bezet.

Bareel

7 en 8 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Vervolg je weg langs het fietspad van Kamershoek tot je aan huisnummer 73 op je rechterkant het 16de herdenkingspaneel opmerkt.

www.berlare.be/14-18

16. HERDENKINGSROUTE WO I

Karabiniers en Grenadiers leveren een fel achterhoedegevecht met het 1ste Beierse Landwehrregiment.

De Duitsers vrezen een omsingeling. Ze tellen twee doden en tien gewonden.

Twaalf Belgen sneuvelen waaronder commandant Justin Cohy, soldaat Joannes Michielsens en de luitenanten Guillaume Beckhaus en Maurits Lemaire.

Kamershoek

donderdag 8 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare | Guillaume Beckhaus & Justin Cohy

Fiets verder richting Berlare en aan de eerste scherpe bocht naar rechts neem je links de Haststraat. Aan het brugje over de Polsgracht staat het 17de infobord.

www.berlare.be/14-18

17. HERDENKINGSROUTE WO I

Deze gracht, ooit gegraven om het Broek te ontwateren, bood met zijn verhoogde dijk en bomen de artillerie een goede bescherming.

De volledige 67ste Batterij van de 13de Gemengde Brigade uit de IVde Divisie beschiet van aan de Polsgracht de wijk Eegenen, grens Schoonaarde-Oudegem, om de Duitse troepen in hun overtocht van de Schelde te hinderen.

We zien op de foto vier 75 mm Krupp-Cockerill kanonnen.

Ieder stuk met munitiewagen, telkens getrokken door zes paarden in 3 spannen, kon 141 patronen vervoeren.

maximale reikwijdte: 7 km.

Polsgracht 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Volg verder de betonweg van de Haststraat die je in de Heirweg brengt en rij dan rechtdoor tot aan het T-kruispunt van de Waterhoek. Volg hier verder links mee naast de buitendijk (voorbij fietsknooppunt 76) en fiets vervolgens door tot Appelsveer waar zich rechts op de gevel van taverne 't Veerhuis het 18de infopaneel bevindt.

www.berlare.be/14-18

18. HERDENKINGSROUTE WO I

De Duitsers steken Dendermonde in brand.
De oostenwind verduistert Berlare met roet. Opslaande vlammen verlichten de nachtelijke hemel.

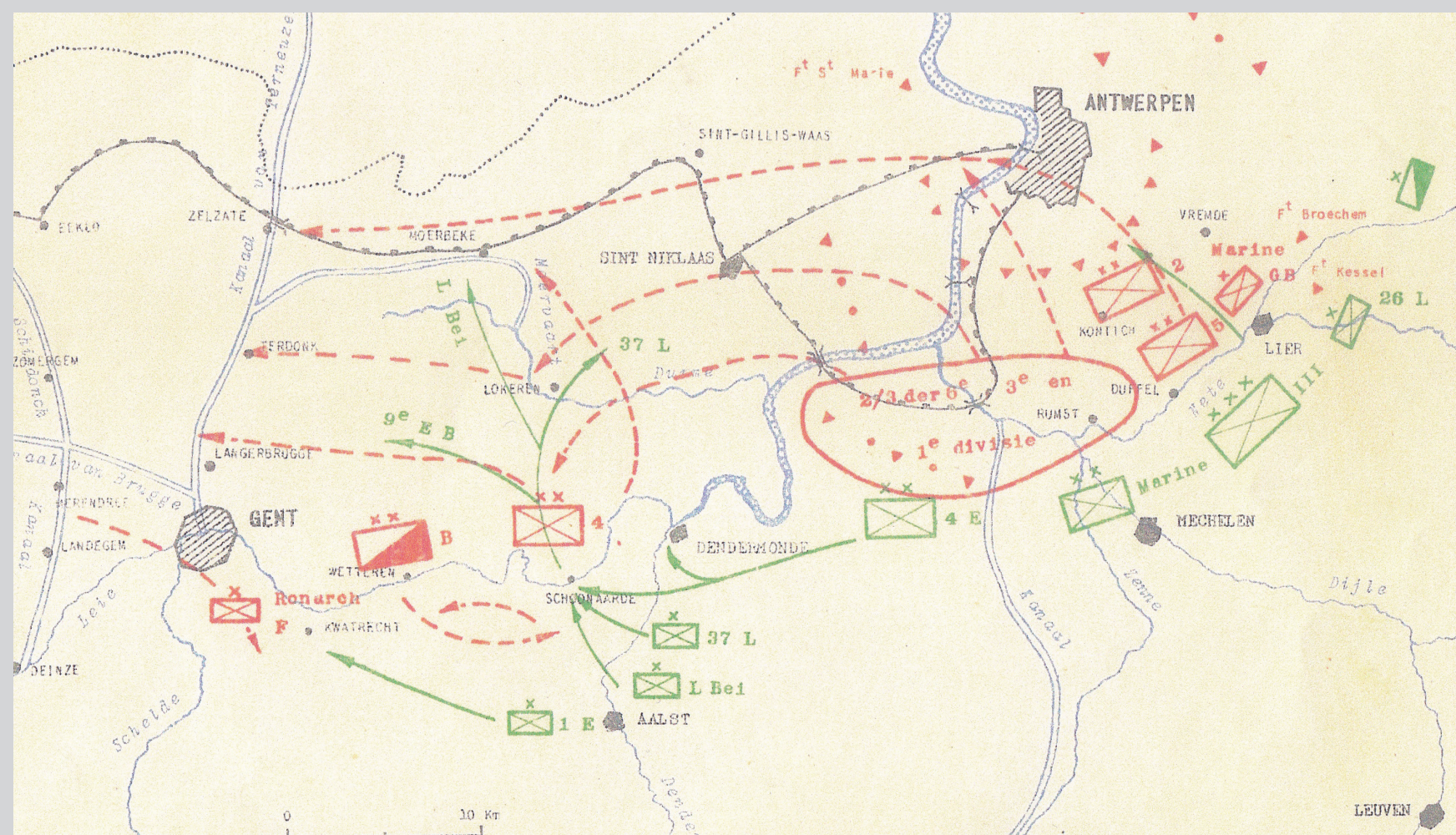
Lansier August Rommens uit Vorst doodt twee Duitsers aan de overzijde, maar wanneer hij van achter de veerdam een derde vijand wil treffen, wordt hijzelf neergeschoten vanuit het zomerhuisje van de familie De Rijcke in Appels.

Soldaat Rommens krijgt onder grote volkstoeloop een begrafenisdienst in Berlare.

Stroomopwaarts doet een vloeimeers vanaf 4 oktober 1914 dienst als verbandplaats. Het ligt aan een beek en is door een bosje enigszins beschermt tegen vijandelijk vuur vanaf de rechteroever.

Veer 4 september 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

2014-18

100 jaar Groote Oorlog

Keer op je stappen terug en neem de eerste straat links (Quote).
Aan het eerste huis op je rechterkant (gevel van restaurant Den Draver) hangt het 19de herdenkingsbord.

www.berlare.be/14-18

19. HERDENKINGSROUTE WO I

In de Quote vecht het 13de Linie verbeten tegen de Duitsers. Soldaat Amedeus Van Daele (1889-1914) sneuvelt. Niet ver van hem raakt een kogel Guillaume Warnier (1891-1914) uit Perwez in het hoofd. Zijn dorpsgenoot Paul Crèvecoeur verbindt hem en schrijft een briefje dat via burgemeester Gustave Van Den Berghe wordt bezorgd aan vader Warnier. Deze man stapt 80 km om zijn overleden zoon in Berlare te komen herkennen. Weer thuis timmert schrijnwerker Warnier een lijkst en met paard en kar haalt hij in Berlare het lichaam op voor de begrafenis. Ondanks het Duitse bevel om de plechtigheid in stilte te laten verlopen wordt op 28 januari 1915, op verzoek van de burgemeester van Perwez (provincie Namen) dat toen al bezet was een lijkdienst gezongen, bijgewoond door alle volwassenen en schoolkinderen.

Waals gedicht door Guillaume Warnier, neef van de gesneuvelde:

*Lë nait, fëne nwêre, prind s'timps; on n'étind quausë rén
De inktzwarte nacht neemt al haar tijd: je hoort haast niets*

*Dins on brouyârd dë diâle, lë djou trin.ne po s'lèver
In een duivelse mist, de dag aarzelt om op te staan*

*N'a nèk dë nos soudârs quë wadj'rot onz tournéye
Geen van onze soldaten zou er een rondje op verwedden*

*Quë c'matén-là sèrot l'dairèn dins leû tranchéye
dat deze ochtend de laatste zou zijn in hun loopgracht*

restaurant Den Draver woensdag 7 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Amedeus Van Daele | Paul Crèvecoeur | Guillaume Warnier

Vervolgens neem je de eerste straat links (Overheet) en na de scherpe bocht naar rechts neem je de eerste landbouwweg aan je linkerkant (fietsknooppunt 74) zodat je aan de Scheldedijk uitkomt. Hier ga je naar rechts en rij je onmiddellijk links omhoog de binnendijk op tot aan het pompemaal van de Konkel waar zich aan je linkerkant het 20ste infopaneel bevindt.

www.berlare.be/14-18

20. HERDENKINGSROUTE WO I

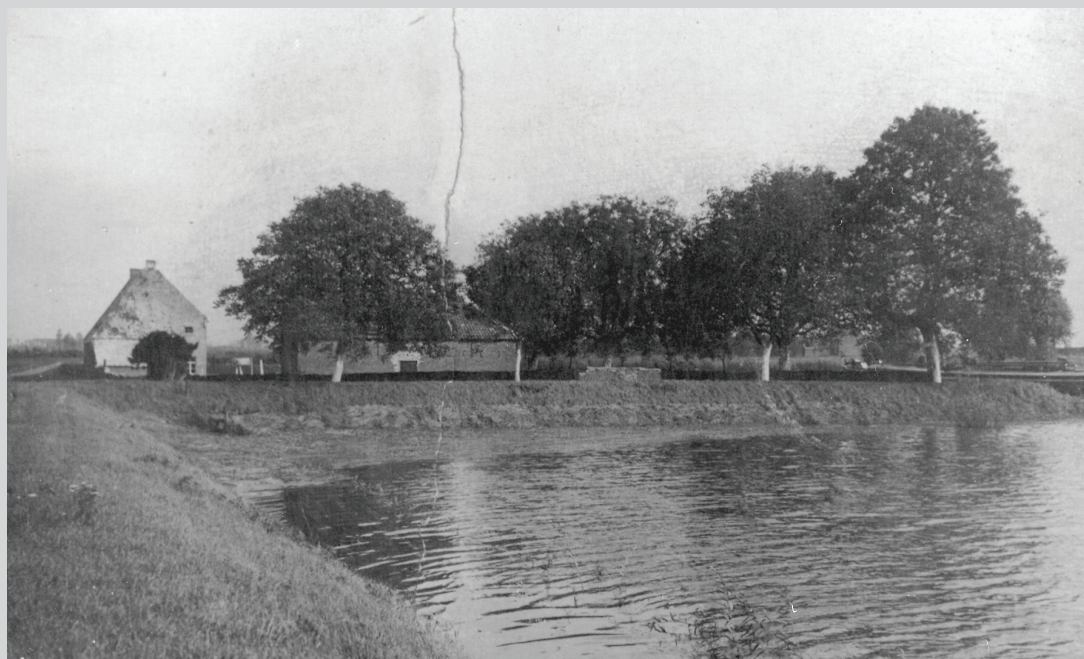
Woensdag 7 oktober 1914

Voor zonsopgang en geholpen door een dichte mist steken de Duitsers de Schelde over op vloten gebouwd met schuurpoorten opgeëist bij landbouwers in de wijk Opstal te Schoonaarde. Ze dwingen bewoners van de Konkel vóór hen te lopen als levend schild.

donderdag 8 oktober 1914

Het Bayerisch Landwehrintanierement nr. 1 wil via de pontonbrug de Schelde oversteken maar raakt achterop omdat haar geniecompagnie geen ervaring heeft met eb en vloed en moeilijk kan marcheren in de sompige vloeimeersen.

Haar opzet, het Belgisch Leger in Antwerpen vanuit het westen insluiten, mislukt. De Belgische vertragende gevechten in Berlare voorkwamen de omsingeling.

Scheldedijk ter hoogte van de Konkel woensdag 7 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

2014-18

100 jaar Grote Oorlog

Fiets de Scheldedijk af tot je onder Schoonaardebrug aan je rechterkant bij taverne 't Oud Brughuys aanbelandt. Bemerkt hier ook de gedenkplaat van KNSB Berlare. Links aan de lantaarnpaal met een oorlogsverleden vind je herinneringsbord 21.

www.berlare.be/14-18

21. HERDENKINGSROUTE WO I

dinsdag 29 september 1914

De Berlaarse burgerwacht staat opgesteld bij de brug. Het brughuis is omgevormd tot gelegenheidscafé. Na de val van Brussel worden de Berlarenaren vervangen door de beter bewapende burgerwacht van Schaarbeek. In de voormiddag dynamiteren ze de brug om de Duitse opmars via Berlare naar het noorden te beletten. De brug over de Schelde werd op 29 september door de Belgische genie opgeblazen.

zondag 4 oktober 1914

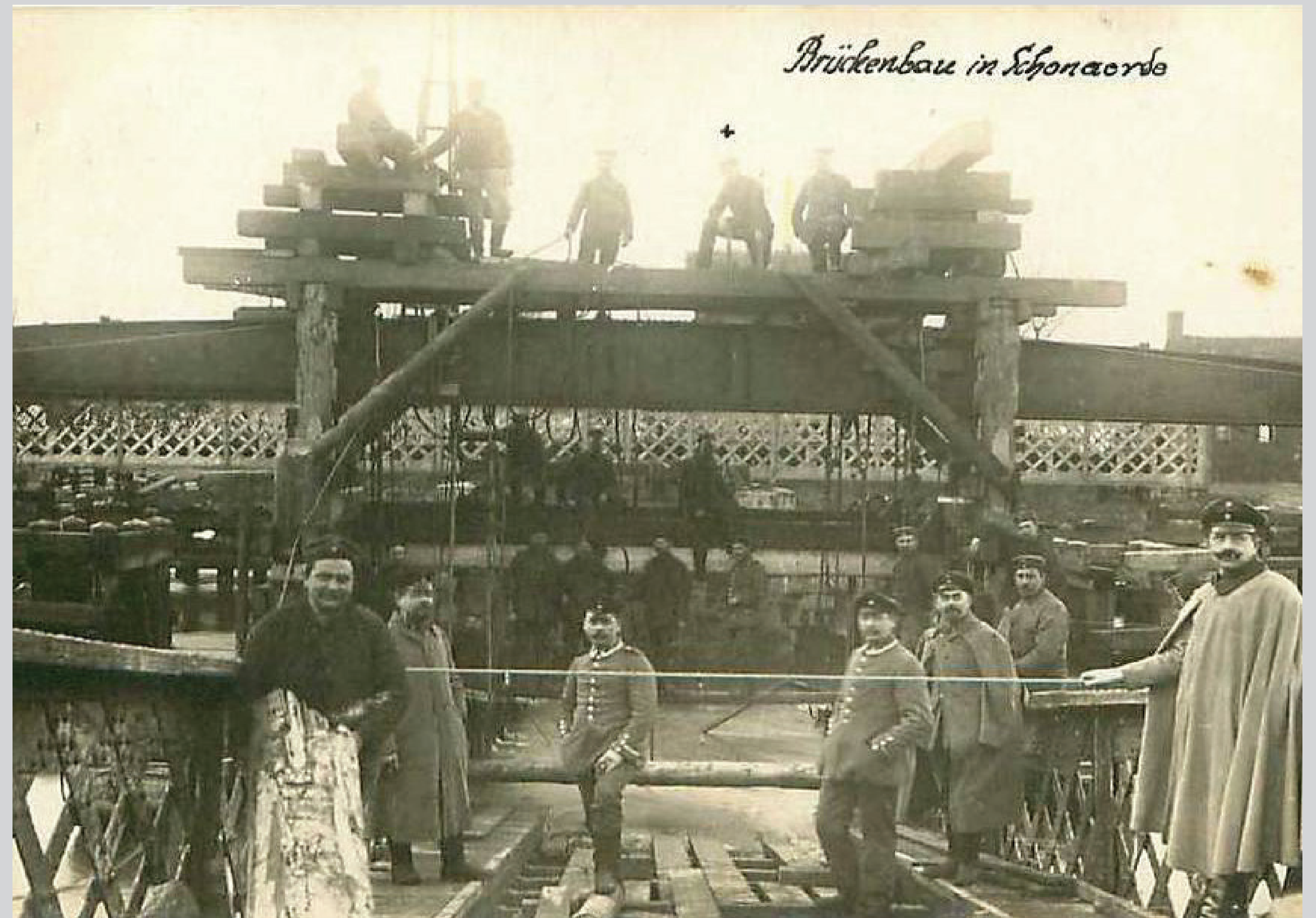
In de vroege morgen laat een wachtmeester van het 1ste Lansiers zich van de dijk in de rietkraag langs de stroom glijden en merkt dat aan de Schoonaardse oever alle huizen (zelfs de duivenhokken in de daken!) als schietposten zijn ingericht. Een Duitse officier komt poolshoogte nemen van de Belgische posities. Hij duwt het riet opzij en staat trots rechtop. De lansier lost een karabijschot en de Duitser valt in het water, maar onmiddellijk volgt Duits geweervuur op het Belgisch eskadron op de Scheldedijk. Hier woeden de eerste gevechten van het Belgische 13de Linie en 1ste Lansiers tegen de Duitse 37ste Landwehrbrigade. Het eerste Duits obusgeschut komt terecht nabij de brug en wordt verlengd richting Berlare-Dorp. Richard Schoof en echtgenote Alix Van der Verren krijgen een voltreffer in hun herberg dichtbij de brug. De loden bolletjes van de obus spatten rond zonder iemand te treffen. De Slag van Berlare is ingezet...

Bij het dynamiteren tuimelen de lantaarnpalen aan de brugtoegang in de Schelde. Eind vorige eeuw halen baggerwerkers een arduinen voetstuk uit het water. N.a.v. de 90ste verjaardag van de Slag van Berlare werd het gerestaureerd en siert het nu deze site als gedenkteken.

oude Brugsite
september - oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

2014-18
100 jaar Groote Oorlog

Draai rechtsom en rij de brughelling af tot je aan de linkerkant bij de sloot het 22ste infopaneel bemerkt.

www.berlare.be/14-18

22. HERDENKINGSROUTE WO I

Pierre Cartuyvels de Collaert

5 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

maandag 5 oktober 1914

Pierre Cartuyvels de Collaert, luitenant-bevelhebber van het 4de Eskadron, 1ste Lansiers vertelt:

"Om half acht houdt het vuur op. Ik kom uit mijn schuilplaats en hoor aan de overkant Duits spreken. Pang! Een kogel treft me midden in de borst en stuit als een wonder op een mesje af; een tweede kogel dringt door mijn linkerknie. Mijn eskadron moet terug. Ik kruip op één voet en twee handen. Ik geraak in een eerste, dan in een tweede gracht gevuld met water. Dit reikt me tot aan de hals en ik sleep me over het natte gras voort, tot een kogel me aan de rechterdij, dicht bij de heup, kwetst. Ik ben geblokkeerd en veins dood te zijn; maar ondanks dat, schieten de 'beschaafde' kerels voort. Welk een zedelijke retraite als men twaalf tot dertien uur onder de vijandelijke kogels ligt! Ik schrijf op mijn manchetten een vaarwel aan mijn vrouw en mijn moeder en wacht de dood af. Boven mijn hoofd huilen de granaten en fluiten de kogels. Een soldaat kruipt enige meters van mij voorbij, een kogel doorboort zijn hoofd. Hij slaakt een schorre kreet en geeft de geest. In de namiddag krijg ik een dumdummykogel in de linkerdij, die mij veel doet lijden. Bij het vallen van den avond word ik, dank zij een fluitje dat ik gebruik voor het geven van signalen, door wachtmeester de Looz-Corswarem en ruiter Thibaut gevonden, en met de hulp van een burger en een soldaat, die naar ik meen Ledent heet, leggen ze mij op een kruiwagen en voeren me naar de Daal. Ik ben gered. Onder leiding van dokter Godenne, halen de Looz en Thibaut nog vele gewonden op. Zij worden gedecoreerd. Zeventien man zijn die dag gedood of vermist; zeven zijn gewond en naar het hospitaal gebracht. Op drie officieren zijn er twee ernstig gewond. Dit voor het vierde eskadron van het eerste Lansiers dat de dank van het Vaderland verdient. De Duitsers trachten die dag de rivier over te trekken maar mislukken..."

Ridder Pierre Cartuyvels de Collaert (Namen 1894 - Adinkerke 1918) werd ziek (Spaanse griep?) en overleed in hospitaal Cabour.

Luitenant Burlet van het 1ste Lansiers

"Ik heb zeven man van mijn peloton verloren, waaronder een onderofficier en mijn geliefde ordonnans. Een schrapnel ontploft op twee meter van ons en rukt het aangezicht af van mijn arme Tintinnier (ruiter Adhémar Bénoni Tintinnier uit Rebecq Rognon). Ik zoek dekking achter zijn lijk, van 6.30u tot 7.45u, waarop ik met duizend gevaren achteruit wijk, nadat ik het lichaam dat me beschermt, voel trillen onder de granaatscherven."

Maak rechtsomkeer en rij rechts terug de Scheldedijk op totdat je rechts kan afslaan naar de buitendijk zodat je door rechts aan te houden en naar beneden te rijden, achteraan in de Sarosstraat komt. In de Sarosstraat neem je na enkele honderden meters de landbouwweg rechts (aan het pompstation) die overgaat in een asfaltweg zodat je in de Sijpestraat aan de omheining van huisnummer 3 het 23ste infobord bereikt.

www.berlare.be/14-18

23. HERDENKINGSROUTE WO I

Rosalie Buyle, voddendraapster (°1847), weduwe van Karel Persijn, trekt 's nachts als 'ziekendienstster' de meersen in om gewonde, kermende soldaten te verzorgen en te drinken te geven.

Tijdens een artilleriebeschieting zoekt zij in haar stal beschutting tegen het hevige bombardement. Een Duitse obus treft haar. Men vindt haar terug met afgeschoten schedel.

Rosalie Buyle

zondag 4 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Op het einde van de Sijpestraat aan supermarkt Ami steek je voorzichtig de N467 over en vervolg je links je weg tot je aan het eerstvolgende kruispunt rechts de Pastoor Christiaensstraat indraait. Op de afsluiting van garage De Smedt aan huisnummer 20 bevindt zich het 24ste herdenkingspaneel.

www.berlare.be/14-18

24. HERDENKINGSROUTE WO I

volgens dagblad Het Volk:

"...In de richting van Schoonaarde zagen wij de huizen branden. Hier ook hoorden we geschut in de verte. Te Berlaere spraken de inwoners ons met den meesten lof over de soldaten die zaterdag en zondag deelgenomen hebben aan den strijd. Zoals wij reeds gemeld hebben, zijn het de kanonnen die alhier in batterij opgezet waren, die zulke vreeselijke slachting onder de Duitschers hebben teweeg gebracht.

Vanop den molen verkenden de officieren den omtrek. Het eerste schot trof reeds midden in het vijandelijke kamp dat voor het meerendeel bestond uit soldaten van het 79ste regiment. Het duitsch geschut heeft geen de minste schade veroorzaakt. Alles bewijst dat de vijand zich niet verwacht had aan zoo een hevige aanval vanwege de Belgen.

Twee veldkeukens en vijf wagens vol schietvoorraad bleven in onze handen. De krijgsgevangen soldaten waren voor het meerendeel tevreden in de handen der Belgen te zijn".

Zoals kerktorens zijn molens eveneens uitkijkposten voor de artillerie. Achter deze huizen, links van jou stond toen de molen van de molenaarsfamilie Verlaeckt.

Later heeft Duits geschut de molen vernietigd.

molen Verlaeckt dinsdag 29 september 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Fiets verder en na enkele meters draai je linksom, Daal in. Rij vervolgens, door tweemaal rechts af te slaan, de Rijtewegel in. Verder aanhouden door de smalle Kruiswegel tot aan Pater Heirmanshoek waar je aan bakkerij Bonnarens links afslaait tot aan het kruispunt met de Emiel Hertecantlaan (N467). Hier dwars je voorzichtig de gewestweg. Voorbij het eerste kruispunt rij je aan de Y-splitsing rechts de Heidekasteeldreef in tot aan het kruispunt met de Leopolddreef waar je rechts afslaait en het 25ste herdenkingsbord bemerkt.

www.berlare.be/14-18

25. HERDENKINGSROUTE WO I

Luitenant Bouha beveelt de Hotchkiss-mitrailleurscompagnie.

Hij is een durver waarover zijn mannen zeggen: "Met hem gaan we overal!"

Met zwaar materieel op de schouders en grote dozen patronen in hun handen stappen ze voorbij de infanterie en installeren zich op de rand van een grachtstalud aan het Heidekasteel.

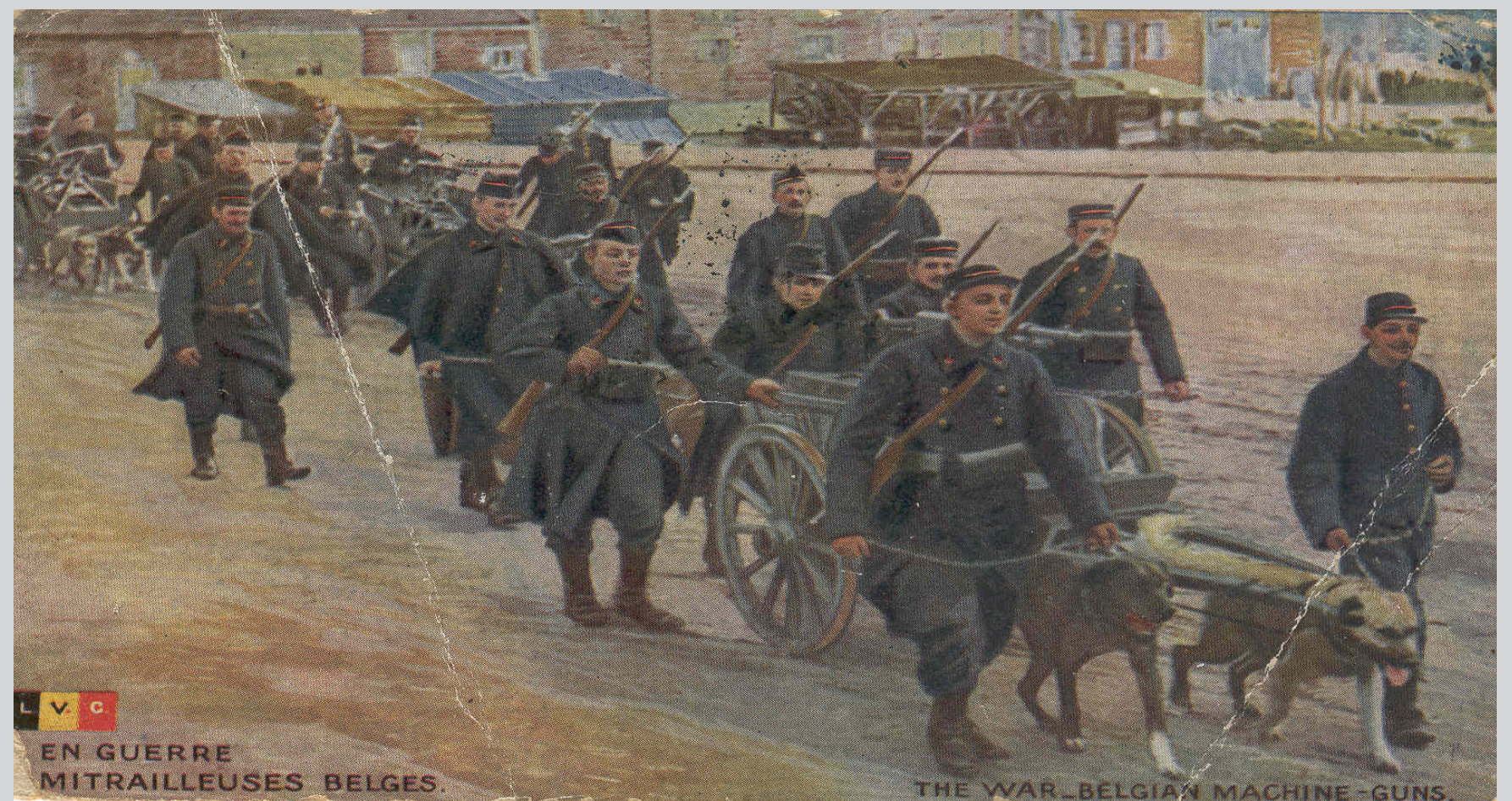
Een Duitse batterij is op de linkeroever van de Schelde in actie. De Belgische vuurspuwers leggen haar onmiddellijk het zwijgen op.

Maar de Duitse schutters worden vlug vervangen. De mitrailleurscompagnie is ontdekt en de obussen ontploffen tussen de soldaten van de compagnie Lekeux.

"Zijdelingse verplaatsing!", beveelt Bouha en zijn mannen komen snel opnieuw in actie aan de Wakkebroekvijver zodat het Karabiniersbataljon van majoor Lahire de Duitsers aan de Scheldedijken onder vuur kan nemen.

Hotchkiss-mitrailleurscompagnie woensdag 7 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Vervolg de Leopolddreef en dwars aan Basisschool Ten Berge het kruispunt met de Galgenbergstraat en nadien het kruispunt met de Bollewerkstraat. Fiets rechts de Kerkhofdreef in, voorbij het kerkhof waar Berlaarse gesneuvelden hun laatste rustplaats vonden. Over het kruispunt met de Warande kan je aan je rechterkant het kasteeldomein infietsen. Onmiddellijk aan je rechterzijde naast de 'Bank voor de mantelzorger', vind je het 26ste infobord.

www.berlare.be/14-18

26. HERDENKINGSROUTE WO I

Koperslager en winkelier August Blancquaert (°1851) beloofde weduwe Louis Vanden Berghe-Derkinderen (1857-1923), moeder van de latere burgemeester Elisée Van Den Berghe, om een oogje in het zeil te houden op haar eigendom tegenover zijn huis.

Hij steekt de straat over en wordt in de dij getroffen door granaatsplinters.

Omdat hij niet direct kan verzorgd worden, raken de splinters niet verwijderd en sleept zijn genezing maandenlang aan.

In de jaren '70 koopt houthandelaar Louis Hertecant enkele kaprijpe beuken uit het kasteelpark. Deze aankoop breekt hem zuur op want bij het verzagen van de stammen gaan de zaagbladen stuk. De bomen bevatten kogels en granaatscherven afkomstig van het Duitse geschut dat de kerktoren onder vuur nam.

beschieting Dorp - Slag van Berlare 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare | zicht op Frankrijkstraat

Fiets naar het kasteel en ga juist voorbij de bijgebouwen links weg zodat je op de Briel uitkomt. Links van de ingang van de Sint-Martinuskerk tref je in het grasperk het 27ste infopaneel aan.

www.berlare.be/14-18

27. HERDENKINGSROUTE WO I

maandag 5 oktober 1914

Soldaat Octave Barthélemy (van het 13de Linierregiment, IVde divisie) schrijft in zijn dagboek (cfr. Pierre Charlier, Carnet du soldat O. Barthélemy):

"Wij gaan naar Berlare waar wij aan de kerk worden onthaald op enkele schrapnels. Men geeft ons op straat conserven, beschuiten en andere levensmiddelen. In een huis vullen we onze veldfles met water en vertrekken rond 19.30u..."

dinsdag 6 oktober 1914

"Wij vertrekken naar de Briel van Berlare... een burger geeft ons melk naar believen, een andere boterhammen. Wij passeren de kerk die opnieuw wordt beschoten, zodat wij tegen de huismuren beschutting zoeken. Obusstukken vallen op straat zodat ze ons ieder ogenblik met dood of kwetsuren bedreigen. Enkele ervan vallen in het belendend park zodat bomen afknappen. Omdat onze positie te gevaarlijk wordt, vertrekken we in indianenpas tot achter de kerk en gaan schuilen in een verlaten woning."

donderdag 8 oktober 1914

De Duitsers marcheren Berlare binnen en plaatsen de bejaarden François Sacré (1840-1915), Ivo Drieghe (1857-1916), Casimir Scheirs (1847-1916) en Adolf Witman (1852-1915) tegen de muur voor een (schijn)executie.

Op de smeekbede van Pastoor Van Impe laat men hen na een tijdje vrij maar de doodsangst greep hen zodanig aan dat geen van hen het jaar 1916 overleeft. Ze bezwijken aan een hartkwaal.

Octave Barthélemy

oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare | links op foto: Octave Barthélemy

Steek aan het zebrapad voor café 't Parochiehuis de gewestweg over en vervolg links de weg tot je aan de Y-splitsing rechts de Kruienberg in fietst. Na 250 meter draai je rechts de Lange Wegel in zodat je in de Turfputstraat uitkomt waar je rechts afslaat. Op de hoek Blauwhofdreef-Turfputstraat (huisnummer 52) zie je aan de zijgevel herinneringspaneel 28.

www.berlare.be/14-18

28. HERDENKINGSROUTE WO I

Stamnummer	150/5531	foto	
familienaam	JANSSENS		
voornaam	Pierre Jean		
graad /positie	Soldaat 2 kl OV 1914 ruiter		
nationaliteit	B	indiensttreding	1914
eenheid	2 Gidsen / 3 Escadron		
geboren te	Antwerpen		
geboortedatum	° 1878/07/02	gestalte	
Adres	Sint Jans Molenbeek	haarkleur	
vader	Jean Baptiste	beroep	
moeder	OTTERHEEN Elisabeth	doodsoorzaak	gesneuveld
overleden/vermist te	Berlare	gekwetst te/ op	
overleden / vermist op:	1914/10/08	hospitalisatie te	
1° begraafplaats	Berlare		
Plaats van herbegraving:	Dendermonde, militaire begraafplaats, graf nr 91, 1924/07/15		
gevangen /geïnterneerd te		Stamboek dossier nr	
Extra's	Gehuwd met LARNELLE Leonia Augusta; Eerst begraven kerkhof van Dendermonde, graf nr 183?		

militaire steekkaart Pierre J. Janssens

verkenner Pierre Janssens gesneuveld

7 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Ruiter Pierre J. Janssens (2de Gidsen) komt te paard van de wijk Donk om in Berlare-Dorp de posities van de Duitsers te verkennen.

De Duitsers zijn al over de Schelde. Burgers die in de noordrichting (Nederland) vluchten, waarschuwen hem dat de Duitsers dichtbij zijn.

Als hij dit wil controleren komen de Duitsers, wapen in de hand, al om de hoek oprukken. Ze schieten hem neer.

Zijn plichtsgevoel kost hem zijn leven.

De vluchtelingen zien zijn paard terugrennen naar de Donk.

Rij door tot aan het kruispunt met de Nieuwstraat (N467), steek de straat over verder de Turfputstraat in en neem met Kerkveld de eerste straat rechts. Waarna je links in de Fred De Bruynestraat aankomt. Daar volg je rechts tot aan huisnummer 36 waar je tussen de beugels de oude wegel in fietst tot aan het Sint-Antonius-kapelletje. Op de gevel zie je het 29ste herdenkingsbord.

www.berlare.be/14-18

29. HERDENKINGSROUTE WO I

Colette Janssens (1880-1937) vlucht met haar stervende vader Charles (1844-1914) naar de oude Villa Kets in de Blauwhofdreef.

E.H. Honoré Coppieters uit Overmere, de latere bisschop van Gent, dient hem daar de laatste sacramenten toe.

Colette waagt zich 's nachts terug naar hun boerderij in de Overheet. Zij hoort in de Kerkwegel iemand kermen, maar durft niet te gaan kijken. Twijfelend of het een Belg of Duitser is... 's Anderendaags treft ze er een overleden Belgisch soldaat aan.

Thuisgekomen vindt zij hun huis vol Duitsers en bij hen de Berlaarse soldaat Alfons Roggeman (1888-1985) in burgerkleren. Omdat ze zegt dat hij haar echtgenoot is, gebeurt hem niets. Hij was in Berlare omdat hij wegens verwondingen in het begin van de oorlog naar huis gestuurd was.

kerkwegel dinsdag 6 oktober 1914

bron: Heem- en Oudheidkundige Kring Berlare

Rij de oude wegel uit en ga langs rechts terug in het Kerkveld om onmiddellijk de eerste straat links de Dijkweg naar beneden te rijden. Terug aan de Turfputstraat ga je rechts en dan direct links het Broekbos in waar je de aardeweg afrijdt die overgaat in de Oude Dreef. Aan het einde van de Oude Dreef sla je rechts de Kapellebergstraat in tot aan het T-kruispunt waar zich rechts in de Schriekenstraat het kerhof Bareldonk en het 30ste en laatste bord bevindt.

www.berlare.be/14-18

30. HERDENKINGSROUTE WO I

Kamiel Samson (links)

Hij werd geboren te Overmere/Donk in de Klappelstraat op 17/07/1890 als 5de kind van Augustin Samson, werkman, en Rosalie d'Hollander. In 1906 verhuisde het gezin naar Lokeren. Op 1/8/1914 werd hij opgeroepen om zich bij het 5de regiment artillerie te voegen. Hij woonde dan te Lokeren op de Heirbrug. Op 9/12/1916 werd hij wegens ziekte van het front geëvacueerd en 6 dagen later overgebracht naar Calais. Van daaruit werd hij op 8/10/1917 overgebracht naar de kliniek van Montpellier waar hij op 25/12/1918 overleed aan TBC.

Ivo Kets (midden)

Ivo Kets werd geboren op 26/4/1879 te Uitbergen op de Donk als jongste zoon van Leo Kets, landbouwer, en Rosalie Dhooge. Op 29/04/1908 trouwde hij met Marie Elodie Samson. Het gezin bleef op de Donk wonen en kreeg 4 kinderen: Franciscus, Joannes Baptist, Basilius (werd maar 2 maand) en Jeanette. Zijn dochter werd geboren in december 1914, dus 4 maand na het uitbreken van de oorlog. Op 1/8/1914 voegde hij zich bij de mobilisatie bij het 1ste regiment grenadiers. In oktober 1914 werd hij ondergebracht bij de nieuwe "compagnie des travailleurs" in Poperinge. Van daaruit werd hij op 24/2/1915 overgebracht naar het veldhospitaal van Saint-Pol-sur-Mer te Duinkerken waar hij 3 dagen later, op 27 februari, aan typhus stierf.

Basiel Kets (rechts)

Basiel Kets werd geboren op 11/3/1888 te Berlare op Kammershoek als 6de kind van Xaverius Kets, vlasbewerker, en Maria Mathilda Van Driessche. In november 1908 tekende hij voor twee jaar in het leger als 'Vrijwilliger met Premie' bij het 'Regiment van de Carabiniers'. Bij de mobilisatie werd hij opgeroepen zich bij het 2de Regiment van de Carabiniers te voegen. Op 13 september werd hij vermist gemeld. Hij sneuvelde op 12 september te Tildonk (Haacht).

Aan de Donk werden na de Eerste Wereldoorlog 3 overleden soldaten betreurd. 1914 - 1918

bron: Heemkundige Kring Overmere

Keer terug langs de Kapellebergstraat tot aan de grote baan (N467) en aan café De Kalvaar volg je rechts totdat je aan je linkerkant terug het Alfred Nelenpad kan inrijden tot aan het Museum Donkmeer / toeristisch infokantoor

www.berlare.be/14-18

